

Dziennik Urzędowy C 296

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

26 listopada 2005

Zawiadomienie nr	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Trybunał Sprawiedliwości	
	TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI	
2005/C 296/01	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-204/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuł 17 i 19 szóstej dyrektywy VAT — Subwencje — Ograniczenie prawa do odliczenia)	1
2005/C 296/02	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 września 2005 r. w sprawie C-221/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Niezupełna transpozycja — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego — Brak definicji wód zanieczyszczonych lub wód, które mogą być zanieczyszczone — Nieprawidłowe i niedostateczne wyznaczenie stref zagrożenia — Zbiór zasad dobrej praktyki rolniczej — Braki — Program działania — Braki i niezupełne wykonanie)	1
2005/C 296/03	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-243/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (Podatek VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne sfinansowane z pomocą subwencji)	2
2005/C 296/04	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 września 2005 w sprawie C-251/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Niespełnienie wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG — Artykuł 7 ust. 6 — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi)	2
2005/C 296/05	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2005r. w sprawie C-276/03 P Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Francuskiej (Odwołanie — Pomoc państwa przyznana bezprawnie — Obowiązki w czasie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niezgodności i o windykacji pomocy — Okres przedawnienia — Przerwanie okresu przedawnienia — Konieczność powiadomienia beneficjenta pomocy o działaniu powodującym przerwanie okresu przedawnienia)	3
2005/C 296/06	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-291/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (Szósta dyrektywa VAT — System dla biur podróży — Imprezy turystyczne — Usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne — Sposób obliczania podatku)	3

2005/C 296/07	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 października 2005 r. w sprawie C-458/03 Parking Brixen GmbH przeciwko Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG (wniosek Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Włochy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Zamówienia publiczne — Procedura udzielania zamówień publicznych — Koncesja na świadczenie usług — Zarządzanie płatnym parkingiem publicznym)	4
2005/C 296/08	Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-502/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Środowisko naturalne — Gospodarka odpadami — Dyrektywa 75/442/EWG w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/EWG — Artykuły 4, 8 i 9)	4
2005/C 296/09	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 października 2005 r. w sprawie C-522/03 Scania Finance France SA przeciwko Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. (wniosek Oberlandesgericht München o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Konwencja Brukselska — Uznanie i wykonanie — Podstawy odmowy uznania — Pojęcie „doręczenia w należyty sposób”)	5
2005/C 296/10	Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-9/04 postępowanie karne przeciwko Geharo BV (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Dyrektywa 88/378/EWG — Zabawki — Dyrektywa 91/338/EWG — Maksymalna dopuszczalna zawartość kadmu)	5
2005/C 296/11	Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-120/04 Medion AG przeciwko Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH (wniosek Oberlandesgericht Düsseldorf o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Używanie znaku towarowego przez osoby trzecie — Oznaczenie złożone z nazwy osoby trzeciej, po której następuje znak towarowy)	6
2005/C 296/12	Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 października 2005 r. w sprawie C-200/04 Finanzamt Heidelberg przeciwko Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (Szósta dyrektywa VAT — Specjalny system dla biur podróży i organizatorów wycieczek turystycznych — Artykuł 26 ust. 1 — Zakres zastosowania — Impreza turystyczna obejmująca transfer do kraju docelowego lub pobyt w tym kraju oraz naukę języków — Świadczenie główne i świadczenia pomocnicze — Pojęcie — Dyrektywa 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek)	6
2005/C 296/13	Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2005 r. w sprawie C-379/04 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Würzburg): Richard Dahms GmbH przeciwko Fränkischer Weinbauverband eV (Produkty sektora wina — Rozporządzenie (WE) nr 753/2002 — Artykuł 21 — Bezpośredni skutek — Konkursy win i win musujących — Opłata z tytułu udziału w konkursie)	7
2005/C 296/14	Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2005r. w sprawie C-429/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/96/WE — zharmonizowane wymagania i procedury dotyczące bezpieczeństwa załadunku i wyładunku na masowcach — Brak terminowej transpozycji)	7
2005/C 296/15	Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie C-70/04 Konfederacja Szwajcarska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Konfederacja Szwajcarska w sprawie transportu lotniczego — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez państwo trzecie — Konfederacja Szwajcarska — Decyzja Komisji 2004/12/WE — Niemieckie środki dotyczące przylotów na lotnisko i wylotów z lotniska w Zurychu — Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 — Decyzja Rady 2004/407/WE, Euratom z dnia 26 kwietnia 2004 r. zmieniająca art. 51 i 54 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości — Odesłanie do Sądu)	8

2005/C 296/16	Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie C-190/04 P Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich, Johnowi Pascoe, Richardowi Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait (Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Nieuzasadniona odmowa brytyjskiego sądu ostatniej instancji wystąpienia do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym — Brak podjęcia środków przez Radę i Komisję — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnot — Oczywista niedopuszczalność)	8
2005/C 296/17	Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie C-281/04 P Michael Leighton, Graham French i John Steven Neiger przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich oraz Johnowi Pascoe, Richardowi Micklethwaitowi i Ruth Margaret Micklethwait (Odwołanie — Skarga na bezczynność — Brak wszczęcia postępowania z tytułu uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Oczywista niedopuszczalność)	9
2005/C 296/18	Sprawa C-287/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Centrale Raad van Beroep z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekering	9
2005/C 296/19	Sprawa C-290/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hajdú-Bihar Megyei Bíróság z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága	10
2005/C 296/20	Sprawa C-291/05.: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Raad van State z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G. Eind.	10
2005/C 296/21	Sprawa C-296/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Raad van State z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko Ismaelowi Günesowi	11
2005/C 296/22	Sprawa C-297/05: Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	11
2005/C 296/23	Sprawa C-314/05 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie T-352/02 Creative Technology Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) jest José Vila Ortiz, wniesione przez Creative Technology Ltd w dniu 10 sierpnia 2005 r.	12
2005/C 296/24	Sprawa C-324/05 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 Plus Warenhandelsgesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez Plus Warenhandelsgesellschaft mbH w dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.).	12
2005/C 296/25	Sprawa C-334/05 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-7/04 Shaker di L. Laudato & C. sas przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, w której stroną postępowania była także Limiñana y Botella, SL., wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego w dniu 15 września 2005 r. (faks z dnia 9 września 2005 r.)	13
2005/C 296/26	Sprawa C-336/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Départemental des Pensions Militaires du Morbihan z dnia 7 września 2005 r. w sprawie Ameur Echouikh przeciwko Secrétaire d'État aux anciens combattants	14
2005/C 296/27	Sprawa C-340/05: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht München z dnia 9 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Stefanowi Kremerowi	15

2005/C 296/28	Sprawa C-355/05: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	15
2005/C 296/29	Sprawa C-358/05: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	16
2005/C 296/30	Sprawa C-361/05: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	16
2005/C 296/31	Sprawa C-364/05: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2005 r. r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	17
2005/C 296/32	Sprawa C-369/05: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	17
2005/C 296/33	Sprawa C-372/05: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	17
2005/C 296/34	Wykreślenie sprawy C-333/02	18
2005/C 296/35	Wykreślenie sprawy C-101/03	18
2005/C 296/36	Wykreślenie sprawy C-338/03	19
2005/C 296/37	Wykreślenie sprawy C-510/03	19
2005/C 296/38	Wykreślenie sprawy C-330/04	19
2005/C 296/39	Wykreślenie sprawy C-478/04	19
2005/C 296/40	Wykreślenie sprawy C-481/04	19
2005/C 296/41	Wykreślenie sprawy C-74/05	19
SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI		
2005/C 296/42	Sprawa T-325/01: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 września 2005 r. — DaimlerChrysler przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienia — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Dystrybucja pojazdów silnikowych — Jednostka gospodarcza — Działania zmierzające do ograniczenia obrotu równoległego pojazdami silnikowymi — Ustalanie cen — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Kara pieniężna)	20
2005/C 296/43	Sprawy połączone T-22/02 i T-23/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2005 r. — Sumitomo Chemical i Sumika Fine Chemicals przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia w sektorze witamin — Decyzja Komisji stwierdzająca ustanie naruszeń i nienakładająca grzywien — Rozporządzenie (EWG) no 2988/74 — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Zasada pewności prawa — Domniemanie niewinności — Uzasadniony interes w stwierdzeniu istnienia naruszeń)	20
2005/C 296/44	Sprawy połączone T-134/03 i T-135/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2005 r. — Common Market Fertilizers przeciwko Komisji (Umorzenie należności celnych przywozowych — Art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3319/94 — Wystawienie faktury bezpośrednio importerowi — Pojęcie „grupa ekspertów” w rozumieniu art. 907 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Prawo do obrony — „Ewidentne zaniedbanie” w rozumieniu art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Obowiązek uzasadnienia)	21

2005/C 296/45	Sprawa T-203/03.): Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Rasmussen przeciwko Komisji. (Urzędnicy — Nieprawdziwe oświadczenia o kosztach podróży służbowej — Postępowanie dyscyplinarne — Nagana — System językowy — Tajemnica lekarska) 21	21
2005/C 296/46	Sprawy połączone T-366/03 i T-235/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Land Oberösterreich i Austria przeciwko Komisji (Zbliżenie ustawodawstw — Przepisy krajowe stanowiące odstępstwo od środka harmonizującego — Zakaz używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w Oberösterreich — Przesłanki stosowania art. 95 ust. 5 WE) 22	22
2005/C 296/47	Sprawa T-404/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2005 r. — Fischer przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości (Urzędnicy — Skarga o uchylenie — Niezdolność do pracy — Praca na pół etatu z przyczyn zdrowotnych — Komitet ds. niezdolności do pracy — Skarga o zadośćuczynienie) 22	22
2005/C 296/48	Sprawa T-423/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Bunkier & BKR przeciwko OHIM (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „B.K.R.” — Wcześniejszy krajowy znak towarowy BK RODS — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94) 22	22
2005/C 296/49	Sprawa T-358/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2005 r. — Krahl przeciwko Komisji (Urzędnicy — Miejsce zatrudnienia w państwie trzecim — Koszty mieszkania — Skarga — Terminy — Przeszkody bezwzględne — Skarga wniesiona po terminie — Niedopuszczalność) 23	23
2005/C 296/50	Sprawa T-140/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2005 r. — Ehcon przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Ogłoszenie przetargu — Odrzucenie oferty — Odpowiedzialność pozaumowna — Przedawnienie — Niedopuszczalność — Skarga oczywiście bezzasadna) 23	23
2005/C 296/51	Sprawa T-247/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2005 r. — Aseprofar i Edifa/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Akt podlegający zaskarżeniu — Niewszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Komunikat 2002/C 244/03) 24	24
2005/C 296/52	Sprawa T-287/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 września 2005 r. — Lorte i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenia (WE) nr 864/2004 i 865/2004 — System wsparcia w sektorze oliwy z oliwek — Osoby fizyczne i prawne — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność) 24	24
2005/C 296/53	Sprawy połączone od T-295/04 do T-297/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 września 2005 r. — ASAJA i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 864/2004 — System pomocy w sektorze produkcji oliwy z oliwek — Osoby fizyczne i prawne — Akt niedotyczący skarżących indywidualnie — Niedopuszczalność) 24	24
2005/C 296/54	Sprawa T-195/05 R: Postanowienie Prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 września 2005 r. — Deloitte Business Advisory/Komisja Wspólnot Europejskich (Postępowanie w sprawie zastosowania środka tymczasowego — Procedura zaproszenia do składania ofert — Utrata możliwości — Okoliczności niecierpiące zwłoki — Ocena interesów) 25	25
2005/C 296/55	Sprawa T-257/05: Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2005 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM 25	25
2005/C 296/56	Sprawa T-330/05: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2005 r. — Aqua-Terra Bioprodukt przeciwko OHIM 26	26
2005/C 296/57	Sprawa T-335/05: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — Sorensen/Komisja Wspólnot Europejskich 26	26
2005/C 296/58	Sprawa T-336/05: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — De Soeten przeciwko Radzie 27	27
2005/C 296/59	Sprawa T-338/05: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2005 r. — Claudel przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu 27	27

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść (ciąg dalszy)	Strona
2005/C 296/60	Sprawa T-339/05: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2005 r. — MacLean-Fogg przeciwko OHIM	28
2005/C 296/61	Sprawa T-340/05: Skarga wniesiona w dniu 13 września 2005 r. — Adler Modemärkte przeciwko OHIM	28
2005/C 296/62	Sprawa T-342/05: Skarga wniesiona w dniu 14 września 2005 r. — Henkel przeciwko OHIM	28
2005/C 296/63	Sprawa T-345/05: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — V przeciwko Parlamentowi Europejskiemu	29
2005/C 296/64	Sprawa T-346/05: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2005 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM	29
2005/C 296/65	Sprawa T-347/05: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2005 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM	30
2005/C 296/66	Sprawa T-351/05: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2005 r. — Provincia di Imperia przeciwko Komisji	30
2005/C 296/67	Sprawa T-352/05: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2005 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji	31
2005/C 296/68	Sprawa T-356/05: Skarga wniesiona w dniu 19 września 2005 r. — Zelenkovà/Parlament	32
2005/C 296/69	Sprawa T-362/05: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2005 r. — Nuova Agricast przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	33
2005/C 296/70	Sprawa T-363/05: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2005 r. — COFRA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	34
2005/C 296/71	Sprawa T-368/05: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. — Austria przeciwko Komisji	34
2005/C 296/72	Sprawa T-369/05: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2005 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji	35
2005/C 296/73	Sprawa T-371/05: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2005 r. — AITEC-Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	36
2005/C 296/74	Sprawa T-373/05: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	37
2005/C 296/75	Sprawa T-375/05: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. — Azienda Agricola Le Canne przeciwko Komisji	37
	SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ	
2005/C 296/76	Komunikat	39

II Akty przygotowawcze

.....

III Powiadomienia

2005/C 296/77	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Dz.U. C 281 z 12.11.2005.	40
---------------	--	----

I

(Informacje)

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-204/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuł 17 i 19 szóstej dyrektywy VAT — Subwencje — Ograniczenie prawa do odliczenia)*

(2005/C 296/01)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-204/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 14 maja 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i L. Lozano Palacios) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: N. Díaz Abad), Trybunał (trzecia izba), w składzie A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Löhms, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Ustanawiając mechanizm częściowego odliczenia podatku od wartości dodanej poniesionego przez podatników wykonujących wyłącznie czynności opodatkowane i ustanawiając przepis szczególnie ograniczający możliwość odliczenia podatku VAT naliczonego od zakupu towarów lub usług finansowanych z pomocą subwencji, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 17 ust. 2 i 5 oraz art. 19 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 20.09.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 22 września 2005 r.

w sprawie C-221/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Niezpełna transpozycja — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego — Brak definicji wód zanieczyszczonych lub wód, które mogą być zanieczyszczone — Nieprawidłowe i niedostateczne wyznaczenie stref zagrożenia — Zbiór zasad dobrej praktyki rolniczej — Braki — Program działania — Braki i niezpełne wykonanie)*

(2005/C 296/02)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-221/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 22 maja 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Valero Jordana, wspierany przez adwokatów M. van der Woudego oraz T. Chellingsworth'a) przeciwko **Królestwu Belgii** (pełnomocnicy: początkowo A. Snoecx, a następnie E. Dominkovits), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: L.A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 22 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie ustanawiając: w przypadku *Région flamande* — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 23 listopada 1998 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 4 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego i — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 9 listopada 1999 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 3 ust. 1 i 2, art. 5 i 10 dyrektywy, oraz

— w przypadku *Région wallonne* — przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii z dnia 9 listopada 1999 r. — przepisów koniecznych do zupełnego i prawidłowego wykonania art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 5 dyrektywy,

— Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy dyrektywy.

2) Skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim Komisja Wspólnot Europejskich podnosi nowe zarzuty, które nie znajdują się w uzasadnionych opiniach.

3) Nie jest zasadna część zarzutu opartego na naruszeniu art. 5 dyrektywy 91/676 w związku z załącznikiem III do dyrektywy dotycząca jedynie częściowego zastosowania w *Région flamande* programu działań tego regionu, a zwłaszcza jeśli chodzi o maksymalne ilości odchodów zwierzęcych, które mogą być rozprowadzane w skali roku w strefach zagrożenia.

4) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.07.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-243/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Podatek VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne sfinansowane z pomocą subwencji)

(2005/C 296/03)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-243/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 6 czerwca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: E. Traversa oraz

advokat N. Coutrelis) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i C. Jurgensen-Mercier) popieranej przez Królestwo Hiszpanii (pełnomocnik: N. Díaz Abad), Trybunał (trzecia izba), w składzie A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Ustanawiając przepis szczególny ograniczający możliwość odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu zakupu dóbr inwestycyjnych ze względu na to, że zostały one sfinansowane z pomocą subwencji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 17 i 19 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliciona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty własne.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.07.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 29 września 2005

w sprawie C-251/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Niespełnienie wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG — Artykuł 7 ust. 6 — Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi)

(2005/C 296/04)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-251/03, mającej za przedmiot skargę o uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, prezes, J.P. Puissochet (sprawozdawca), A. La Pergola U. Løhmus oraz A. Ó. Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 29 września 2005 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie podejmując działań koniecznych dla spełnienia wymagań ustanowionych w załączniku I do dyrektywy 80/778/EWG Rady z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 7 ust. 6 i art. 19 tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 184 z 2.8.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005r.

w sprawie C-276/03 P Scott SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Francuskiej (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa przyznana bezprawnie — Obowiązki w czasie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niezgodności i o windykacji pomocy — Okres przedawnienia — Przerwanie okresu przedawnienia — Konieczność powiadomienia beneficjenta pomocy o działaniu powodującym przerwanie okresu przedawnienia)

(2005/C 296/05)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-276/03 P mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 24 czerwca 2003 r., **Scott SA** z siedzibą w Saint-Cloud (Francja), (pełnomocnicy: J. Lever, QC, G. Peretz, A. Nourry, R. Griffith i M. Papadakis), w której pozostałymi uczestnikami postępowania są **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: J. Flett), **Republika francuska**, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Scott SA i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-291/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester): MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — System dla biur podróży — Imprezy turystyczne — Usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne — Sposób obliczania podatku)

(2005/C 296/06)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-291/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 30 czerwca 2003, które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 lipca 2003, w postępowaniu MyTravel plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, S. von Bahr i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Biuro podróży lub organizator wycieczek, który złożył deklarację podatku VAT za dany okres podatkowy stosując metodę obliczania przewidzianą w przepisach krajowych transponujących szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jest uprawniony do ponownego obliczenia swojego zobowiązania podatkowego stosując metodę uznaną przez Trybunał za zgodną z prawem wspólnotowym, zgodnie z warunkami przewidzianymi w prawie krajowym, które muszą być zgodne z zasadami równowagi oraz skuteczności.

2) Artykuł 26 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że biuro podróży lub organizator wycieczek, który w ramach imprezy turystycznej świadczy podróżnym usługi nabyte od osób trzecich oraz usługi własne, jest w zasadzie zobowiązany do wyodrębnienia części ceny imprezy turystycznej przypadającej na usługi własne na podstawie ich wartości rynkowej, o ile wartość ta może zostać określona. W takim przypadku podatnik może zastosować kryterium rzeczywistych kosztów, wyłącznie jeżeli wykaże, że kryterium to dokładnie odzwierciedla rzeczywistą strukturę imprezy turystycznej. Stosowanie kryterium wartości rynkowej nie jest uzależnione ani od warunku, aby było ono mniej skomplikowane od metody opartej na kosztach rzeczywistych, ani od tego, aby metoda ta prowadziła do ustalenia zobowiązania z tytułu podatku VAT jednakowego lub zbliżonego do ustalonego według metody kosztów rzeczywistych. W konsekwencji:

— biuro podróży lub organizator wycieczek nie może stosować metody opartej na wartości rynkowej wedle swobodnego uznania oraz

- ostatnia z wymienionych metod znajduje zastosowanie do usług własnych, których wartość rynkową można określić, nawet wtedy, gdy w tym samym okresie podatkowym wartość niektórych usług własnych wchodzących w skład imprezy turystycznej nie może zostać określona, ponieważ podatnik nie sprzedaje podobnych usług poza imprezami turystycznymi.
- 3) Do sądu krajowego należy określenie, w świetle okoliczności zawiśłego przed nim sporu, wartości rynkowej przelotów zapewnionych w tym przypadku w ramach imprez turystycznych. Sąd krajowy może określić wspomnianą wartość rynkową na podstawie średnich wartości. W tym kontekście rynkiem najbardziej odpowiednim może być rynek bazujący na miejscach sprzedanych innym organizatorom wycieczek.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-458/03 **Parking Brixen GmbH przeciwko Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG** (¹) (wniosek Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Włochy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Procedura udzielania zamówień publicznych — Koncesja na świadczenie usług — Zarządzanie płatnym parkingiem publicznym)

(2005/C 296/07)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-458/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgericht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Włochy), postanowieniem z dnia 23 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 października 2003 r., w postępowaniu: Parking Brixen GmbH przeciwko Gemeinde Brixen i Stadtwerke Brixen AG, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jahn, prezes izby, K. Schiemann, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), K. Lenaerts, E. Juhász, sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Udzielenie przez organ władzy publicznej zamówienia na zarządzanie płatnym parkingiem publicznym usługodawcy, w zamian za co ów usługodawca otrzymuje wynagrodzenie w postaci opłat uiszczanych przez osoby trzecie z tytułu korzystania z tego parkingu, stanowi koncesję na świadczenie usług publicznych, do której nie ma zastosowania dyrektywa Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnosząca się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.

2. Postanowienia art. 43 WE i 49 WE, jak również zasady równości traktowania, niedyskryminacji i przejrzystości powinny być interpretowane w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby organ władzy publicznej, bez ogłoszenia o zamówieniu, udzielał koncesji na świadczenie usług publicznych na rzecz powstałej w wyniku przekształcenia specjalnego przedsiębiorstwa tego organu spółki akcyjnej, której przedmiot działalności został rozszerzony na nowe ważne sektory, której kapitał musi obowiązkowo utworzyć się na kapitał zewnętrzny, której zakres działalności został rozszerzony na całe terytorium kraju i zagranicę oraz której zarząd posiada szerokie uprawnienia w zakresie zarządzania spółką, które może sprawować w sposób autonomiczny.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-502/03 **Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej** (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Środowisko naturalne — Gospodarka odpadami — Dyrektywa 75/442/EWG w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/156/EWG — Artykuły 4, 8 i 9)

(2005/C 296/08)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-502/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 26 listopada 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnik: M. Konstantinidis) przeciwko **Republice Greckiej** (pełnomocnik: E. Skandalou), Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, R. Schintgen i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 października 2005 r. wyrok, którego brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując wszystkich środków niezbędnych w celu zapewnienia przestrzegania art. 4, 8 i 9 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r., Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-522/03 Scania Finance France SA przeciwko Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. ⁽¹⁾ (wniosek Oberlandesgericht München o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Konwencja Brukselska — Uznanie i wykonanie — Podstawy odmowy uznania — Pojęcie „doręczenia w należyty sposób”)

(2005/C 296/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 522/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie protokołu z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberlandesgericht München (Niemcy), postanowieniem z dnia 31 października 2003 r. r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 grudnia 2003 r. r., w postępowaniu: Scania Finance France SA przeciwko Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jahn (sprawozdawca), prezes izby, K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 27 pkt 2 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej Konwencją z dnia 9 października 1978 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Konwencją z dnia 25 października 1982 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej, Konwencją z dnia 26 maja 1989 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz Konwencją z dnia 29 listopada 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji oraz art. IV akapit pierwszy protokołu załączonego do tej konwencji należy interpretować w ten sposób, że gdy pomiędzy państwem pochodzenia a państwem wezwanym obowiązuje konwencja lub porozumienie, doręczenie w należyty sposób pisma wszczynającego postępowanie pozwanemu, który nie wdał się w spór należy oceniać wyłącznie w świetle postanowień tej konwencji lub tego porozumienia, z zastrzeżeniem możliwości przekazywania pism bezpośrednio między

urzędnikami sądowymi, pod warunkiem braku oficjalnego sprzeciwu państwa wezwanego, zgodnie z art. IV akapit drugi protokołu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.02.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-9/04 postępowanie karne przeciwko Geharo BV ⁽¹⁾ (wniosek Hoge Raad der Nederlanden o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Dyrektywa 88/378/EWG — Zabawki — Dyrektywa 91/338/EWG — Maksymalna dopuszczalna zawartość kadmu)

(2005/C 296/10)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-9/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez (Niderlandy) postanowieniem z dnia 23 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 stycznia 2004 r., w postępowaniu karnym przeciwko **Geharo BV**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), N. Colneric, K. Schiemann i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 1 zdanie drugie dyrektywy Rady 91/338/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. zmieniającej po raz dziesiąty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych 91/338 należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on temu, by wydany w tej dyrektywie zakaz sprzedaży wyrobów o zawartości kadmu przekraczającej dopuszczalne maksimum obowiązywał w stosunku do zabawek, objętych zakresem dyrektywy Rady 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 6.3.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 6 października 2005 r.

w sprawie C-120/04 Medion AG przeciwko Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH⁽¹⁾ (wniosek Oberlandesgericht Düsseldorf o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 5 ust. 1 lit. b) dyrektywy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Używanie znaku towarowego przez osoby trzecie — Oznaczenie złożone z nazwy osoby trzeciej, po której następuje znak towarowy)

(2005/C 296/11)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-120/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniem z dnia 17 lutego 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 marca 2004 r., w postępowaniu: **Medion AG** przeciwko **Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: K. Sztanc, administrator, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 5 ust. 1 lit. b) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku identyczności towarów lub usług prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd może występować w odczuciu odbiorców, jeżeli sporne oznaczenie składa się przynajmniej z zestawienia nazwy przedsiębiorstwa osoby trzeciej i zarejestrowanego znaku towarowego posiadającego zwykły charakter odróżniający, który mimo iż samodzielnie nie tworzy całościowego wrażenia wywieranego przez złożone oznaczenie, zachowuje w nim niezależną pozycję nadającą charakter odróżniający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-200/04 Finanzamt Heidelberg przeciwko Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH⁽¹⁾ (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Szósta dyrektywa VAT — Specjalny system dla biur podróży i organizatorów wycieczek turystycznych — Artykuł 26 ust. 1 — Zakres zastosowania — Impreza turystyczna obejmująca transfer do kraju docelowego lub pobyt w tym kraju oraz naukę języków — Świadczenie główne i świadczenia pomocnicze — Pojęcie — Dyrektywa 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek)

(2005/C 296/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-200/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy), postanowieniem z dnia 18 marca 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 maja 2004 r., w postępowaniu: Finanzamt Heidelberg przeciwko Ist internationale Sprach- und Studienreisen GmbH, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Schintgen, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris i G. Arestis (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 26 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do podmiotu gospodarczego, który oferuje usługi takie jak programy „High-School” i „College” polegające na organizacji wyjazdów językowych i studiów zagranicznych i który za zapłatą ceny ryczałtowej we własnym imieniu zapewnia swoim klientom pobyt za granicą przez okres od trzech do dziesięciu miesięcy i w tym celu powierza świadczenie usług innym podatnikom.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 24.07.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 13 października 2005 r.

w sprawie C-379/04 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Würzburg): Richard Dahms GmbH przeciwko Fränkischer Weinbauverband eV ⁽¹⁾

(Produkty sektora wina — Rozporządzenie (WE) nr 753/2002 — Artykuł 21 — Bezpośredni skutek — Konkursy win i win musujących — Opłata z tytułu udziału w konkursie)

(2005/C 296/13)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-379/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landgericht Würzburg (Niemcy) postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 września 2004 r., w postępowaniu Richard Dahms GmbH przeciwko Fränkischer Weinbauverband eV, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. La Pergola, A. Borg Barthet, U. Löhmus (sprawozdawca) i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 13 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina powinien być interpretowany w ten sposób, że uczestnicy lub potencjalni uczestnicy konkursu w sektorze wina nie mogą zakwestionować na podstawie tego przepisu zasad organizacji takiego konkursu, a w szczególności zasad ustalania opłaty z tytułu udziału w nim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 6 października 2005r.

w sprawie C-429/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/96/WE — zharmonizowane wymagania i procedury dotyczące bezpieczeństwa załadunku i wyładunku na masowcach — Brak terminowej transpozycji)

(2005/C 296/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-429/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 6 października 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: K. Simonsson i W. Wils) przeciwko **Królestwu Belgii** (pełnomocnicy: D. Haven i M. Wimmer), Trybunał (piąta izba) w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C. Gulmann i G. Arestis (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 6 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001r. ustanawiającej zharmonizowane wymagania i procedury dotyczące bezpieczeństwa załadunku i wyładunku na masowcach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-70/04 Konfederacja Szwajcarska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾

(Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Konfederacja Szwajcarska w sprawie transportu lotniczego — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez państwo trzecie — Konfederacja Szwajcarska — Decyzja Komisji 2004/12/WE — Niemieckie środki dotyczące przylotów na lotnisko i wylotów z lotniska w Zurychu — Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 — Decyzja Rady 2004/407/WE, Euratom z dnia 26 kwietnia 2004 r. zmieniająca art. 51 i 54 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości — Odesłanie do Sądu)

(2005/C 296/15)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-70/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE w związku z art. 20 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, wniesioną w dniu 13 lutego 2004 r., **Konfederacja Szwajcarska** (adwokaci: S. Hirsbrunner i U. Soltész) przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: F. Benyon, M. Huttunen i M. Niejahr) popieranej przez **Republikę Federalną Niemiec** (pełnomocnicy: C.-D. Quassowski i A. Tiemann, wspierani przez adwokata T. Masinga), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans (sprawozdawca), prezes izby, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris i G. Arestis, sędziowie; rzecznik generalny: Ch. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

Sprawa C-70/04 zostaje przekazana do rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 17.4.2004.

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie C-190/04 P Graham French, John Steven Neiger, Michael Leighton przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich, Johnowi Pascoe, Richardowi Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait ⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Nieuzasadniona odmowa brytyjskiego sądu ostatniej instancji wystąpienia do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym — Brak podjęcia środków przez Radę i Komisję — Pozaumowna odpowiedzialność Wspólnot — Oczywista niedopuszczalność)

(2005/C 296/16)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-444 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, które wpłynęło w dniu 23 kwietnia 2004 r., wniesione przez Grahama Frencha, Johna Stevena Neigera, Michaela Leightona, w której pozostałymi uczestnikami byli Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: J. Barnett, avocat), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Sims i M. Bauer, pełnomocnicy), John Pascoe, Richard Micklethwait, Ruth Margaret Micklethwait, Trybunał (szósta izba) w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissochet i U. Løhmus (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

1. Odwołanie zostaje odrzucone.

2. G. French, J. S. Neiger i M. Leighton poniosą swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 12.06.2004

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie C-281/04 P Michael Leighton, Graham French i John Steven Neiger przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich oraz Johnowi Pascoe, Richardowi Micklethwaitowi i Ruth Margaret Micklethwait⁽¹⁾

(Odwołanie — Skarga na beczynność — Brak wszczęcia postępowania z tytułu uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty — Oczywista niedopuszczalność)

(2005/C 296/17)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-281/04 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, które wpłynęło w dniu 25 czerwca 2004 r., wniesione przez Michaela Leightona, Grahama Frencha i Johna Stevena Neigera (adwokat: J. Barnett), w której drugą stroną byli: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa M. Shotter) oraz John Pascoe, Richard Micklethwait i Ruth Margaret Micklethwait, Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissochet i U. Löhmus (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 22 czerwca 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Michael Leighton, Graham French i John Steven Neiger zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 11.9.2004

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Centrale Raad van Beroep z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Sprawa C-287/05)

(2005/C 296/18)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 18 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Centrale Raad van

Beroep (Niderlandy) z dnia 15 lipca 2005 r. w sprawie D. P. W. Hendrix przeciwko Raad van bestuur van het uitvoeringsinstituut werknemersverzekering.

Centrale Raad van Beroep zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy świadczenie z tytułu Wajong, wymienione w załączniku IIa do rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾, należy uważać za specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia nr 1408/71 z takim skutkiem, że w odniesieniu do osób takich jak wnoszący odwołanie stosować należy wyłącznie przepis koordynujący wprowadzony przez art. 10a rozporządzenia nr 1408/71? Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie, czy zainteresowany pobierał pierwotnie (finansowane ze składek) świadczenie AAW dla młodych osób niepełnosprawnych, które z dniem 1 stycznia 1998 r. przekształcone zostało z mocy prawa w świadczenie z tytułu Wajong?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy pracownik może powołać się na art. 39 WE zastosowany przez art. 7 rozporządzenia nr 1612/68⁽²⁾ wobec Państwa Członkowskiego, którego jest obywatelem, jeżeli pracował włącznie w tym Państwie Członkowskim, ale zamieszkuje na terytorium innego Państwa Członkowskiego?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzących na pytanie pierwsze i drugie: Czy art. 39 WE wykonany przez art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 należy rozumieć w ten sposób, że zgodny jest z nim zawsze przepis prawny, który uzależnia przyznanie lub kontynuowanie świadczenia od tego, aby zainteresowany miał miejsce zamieszkania na terenie Państwa Członkowskiego, którego uregulowanie prawne znajduje zastosowanie, o ile uregulowanie to przewiduje specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia nr 1408/71 i jest wymienione w załączniku IIa do tego rozporządzenia?
4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie i odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: Czy prawo wspólnotowe (w szczególności art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 i art. 39 WE oraz art. 12 i 18 WE) należy interpretować w ten sposób, że cechy istotne Wajong stanowią wystarczające uzasadnienie dla powołania warunku miejsca zamieszkania przeciwko obywatelowi Unii, który w Niderlandach świadczy pracę w pełnym wymiarze i z tego tytułu podlega wyłącznie przepisom niderlandzkim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149 z 5.07.1971, str. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hajdú-Bihar Megyei Bíróság z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága

(Sprawa C-290/05)

(2005/C 296/19)

(język postępowania: węgierski)

W dniu 19 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hajdú-Bihar Megyei Bíróság z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie Ákos Nádasdi przeciwko Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága.

Hajdú-Bihar Megyei Bróg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy Państwa Członkowskie mogą niezależnie od art. 90 akapit pierwszy WE utrzymać podatek od samochodów używanych pochodzących z innych Państw Członkowskich, który w ogóle nie uwzględnia wartości pojazdu, a jego wysokość zależy wyłącznie od parametrów technicznych samochodu (typ silnika, pojemność) i zakwalifikowania ze względów ochrony środowiska?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy w odniesieniu do importowanych samochodów używanych stosowana w niniejszym postępowaniu ustawa nr CX/2003 o podatku od pojazdów samochodowych jest zgodna z art. 90 akapit pierwszy WE, jeżeli w odniesieniu do samochodów, które zostały dopuszczone do ruchu na Węgrzech przed jej wejściem w życie, wspomniany podatek nie był wymagany?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Raad van State z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G. Eind.

(Sprawa C-291/05.)

(2005/C 296/20)

(język postępowania: niderlandzki)

W dniu 20 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia

w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Raad van State z dnia 13 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G. Eind.

Raad van State zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1a) W sytuacji, gdy obywatel państwa trzeciego jest uważany w przyjmującym Państwie Członkowskim za członka rodziny pracownika w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 1612/68 ⁽¹⁾ i nie upłynął jeszcze termin ważności zezwolenia na pobyt wydanego przez to Państwo Członkowskie, czy oznacza to, że Państwo Członkowskie, którego obywatelem jest pracownik, nie może w związku z tym odmówić temu obywatelowi państwa
- 1b) W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy oznacza to, że w chwili przybycia tego obywatela państwa trzeciego na jego terytorium Państwo Członkowskie ma prawo samo decydować, czy zostały spełnione warunki wjazdu i pobytu określone w przepisach krajowych, czy powinno najpierw ocenić, czy obywatel ten, jako członek rodziny pracownika, korzysta jeszcze z uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego?
- 2) Czy odpowiedź na dwa pytania poprzedzające mogłaby być odmienna w przypadku, gdyby przed pobytem w przyjmującym Państwie Członkowskim temu obywatelowi państwa trzeciego nie przysługiwało prawo pobytu na podstawie przepisów krajowych w Państwie Członkowskim, którego obywatelem jest pracownik?
- 3a) W sytuacji, gdy Państwo Członkowskie, którego obywatelem jest pracownik (ojciec), jest uprawnione w chwili jego powrotu do dokonania oceny, czy zostały spełnione wymogi prawa wspólnotowego dotyczące wydania zezwolenia na pobyt w charakterze członka rodziny, czy obywatel państwa trzeciego, będący członkiem rodziny ojca, który w celu poszukiwania zatrudnienia powraca z przyjmującego Państwa Członkowskiego do państwa, którego jest obywatelem, korzysta z prawa pobytu w tym Państwie Członkowskim, a jeśli tak, to przez jaki okres?
- 3b) Czy uprawnienie to istnieje również w sytuacji, gdy ojciec nie wykonuje w tym Państwie Członkowskim żadnej rzeczywistej działalności i nie może lub nie może dłużej być uważany za poszukującego zatrudnienia w ramach dyrektywy Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu ⁽²⁾ ze względu na okoliczność, że z uwagi na posiadanie obywatelstwa niderlandzkiego ojciec korzysta ze świadczeń pomocy społecznej?

4) Jakie znaczenie dla celów odpowiedzi na powyższe pytania ma okoliczność, że obywatel państwa trzeciego jest członkiem rodziny obywatela Unii, który skorzystał z uprawnień, jakie przyznaje mu art. 18 traktatu WE i powraca do Państwa Członkowskiego, którego jest obywatelem?

(¹) Dz.U. L 257 str.2

(²) Dz.U. L 180 str.26

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Raad van State z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko Ismaelowi Günesowi

(Sprawa C-296/05)

(2005/C 296/21)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 22 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Raad van State z dnia 19 lipca 2005 r. w sprawie Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko Ismaelowi Günesowi.

Raad van State zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy pojęcie „ograniczenie” w art. 41 ust. 1 Protokołu Dodatkowego (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono wymóg tymczasowego zezwolenia na pobyt, o które na podstawie art. 3.71 ust. 1 Vreemdelingenbesluit 2000 musi złożyć wniosek cudzoziemiec z tureckim obywatelstwem w Turcji lub w państwie stałego pobytu, i na udzielenie którego musi on oczekiwać, zanim przybędzie do Niderlandów, ponieważ w przeciwnym wypadku jego wniosek o zezwolenie na pobyt zostanie odrzucony?
- 2a) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to czy wówczas art. 41 ust. 1 Protokołu Dodatkowego należy interpretować w ten sposób, że jako nowe ograniczenie w rozumieniu tego przepisu należy też rozumieć zaostrożenie przepisów krajowych w odniesieniu do wymogu dysponowania tymczasowym zezwoleniem na pobyt, które nastąpiło po wprowadzonym po 1 stycznia 1973 r. złączeniu odnośnych przepisów

2b) Czy odpowiedź na pytanie 2b) będzie inna, jeżeli to złączenie dotyczące wymogu dysponowania tymczasowym zezwoleniem na pobyt nastąpiło nie w samym ustawodawstwie, lecz w polityce i praktyce wykonawczej?

(¹) do Układu Stowarzyszeniowego pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, przyjęty i zatwierdzony rozporządzeniem (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-297/05)

(2005/C 296/22)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 22 lipca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michela van Beeka i Désirée Zijlstrę przeciwko Królestwu Niderlandów.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że ustanawiając wymóg przeprowadzenia kontroli technicznej pojazdów mechanicznych zarejestrowanych wcześniej w innym Państwie Członkowskim, przed dopuszczeniem do ich rejestracji w Niderlandach, podczas gdy podobna kontrola nie jest wymagana przy przeniesieniu własności lub posiadania pojazdu mechanicznego zarejestrowanego wcześniej w Niderlandach na innego właściciela lub posiadacza mającego miejsce zamieszkania w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 i art. 30 Traktatu WE;
2. obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Kontrole techniczne wymagane w Niderlandach w odniesieniu do pojazdów mechanicznych zarejestrowanych wcześniej w innym Państwie Członkowskim, stanowiące warunek ich rejestracji w krajowym rejestrze pojazdów, nie są uzasadnione w świetle celów wymienionych w art. 30 Traktatu WE ani w świetle nadrzędnych wymogów, uznanych w orzecznictwie Trybunału.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie T-352/02 Creative Technology Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) jest José Vila Ortiz, wniesione przez Creative Technology Ltd w dniu 10 sierpnia 2005 r.

(Sprawa C-314/05 P)

(2005/C 296/23)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 10 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Creative Technology Ltd, z siedzibą w Singapurze (Singapur), reprezentowanej przez Stephena Jonesa i Paula Rawlinsona, solicitors, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie T-352/02 (!) Creative Technology Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) jest José Vila Ortiz.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- i. uchylenie wyroku,
- ii. stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej,
- iii. stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów nr 145/2001,
- iv. obciążenie strony przeciwnej kosztami poniesionymi przez skarżącą/wnoszącą odwołanie w związku z niniejszym postępowaniem oraz z postępowaniem przed Sądem Pierwszej Instancji, Izbą Odwoławczą, a także postępowaniem w sprawie sprzeciwu przed Wydziałem Sprzeciwów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że wyraz PC WORKS będący przedmiotem zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nie jest na tyle podobny do wcześniejszego, hiszpańskiego znaku towarowego, który jest znakiem graficznym i zawiera słowa W WORK PRO, aby wprowadzać w błąd. Wnosząca odwołanie podnosi, że Wydział Sprzeciwów, Czwarta Izba Odwoławcza i Sąd Pierwszej Instancji błędnie dokonały całościowej oceny omawianych znaków, w szczególności jeśli chodzi o znaczenie jakie przypisano elementowi WORK obecnemu w obu tych znakach.

W dalszej kolejności wnosząca odwołanie twierdzi, że Wydział Sprzeciwów, Czwarta Izba Odwoławcza i Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględniły, że omawiane towary nie są przedmiotem zwykłego zakupu, ale są nabywane przez konsu-

mentów po uważnym namyśle i w szczególności nie wzięli pod uwagę charakterystycznych cech właściwie poinformowanego, uważnego i rozsądnego członka właściwego kręgu odbiorców, ponieważ osoba z właściwego kręgu odbiorców nie kupiłaby w takim przypadku towarów bez ich uważnego zbadania.

Z tego powodu Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie utrzymał w mocy decyzje Wydziału Sprzeciwów i Czwartej Izby Odwoławczej oraz oddalił skargę w całości.

W związku z tym należy przychylić się do niniejszego odwołania dotyczącego decyzji Wydziału Sprzeciwów, Czwartej Izby Odwoławczej i Sądu Pierwszej Instancji oraz stwierdzić nieważność decyzji Wydziału Sprzeciwów, czwartej Izby Odwoławczej w całości, jak również uchylić wyrok Sądu Pierwszej Instancji. Skarżąca/wnosząca odwołanie wnosi o zasądzenie na jej rzecz kosztów niniejszego postępowania, postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów, Czwartą Izbą Odwoławczą oraz Sądem Pierwszej Instancji.

(!) Dz.U. C 182 z 23.7.2005, str. 35

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 Plus Warenhandels-gesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez Plus Warenhandels-gesellschaft mbH w dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.).

(Sprawa C-324/05 P)

(2005/C 296/24)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 28 lipca 2005 r. (faks z dnia 27 lipca 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Plus Warenhandels-gesellschaft mbH, reprezentowanej przez P. H. Korta, M. W. Husemanna, B. Piepenbrink, Rechtsanwälte, Kort Rechtsanwälte (GBR), Ellerstraße 123/125, DE-40227 Düsseldorf, Niemcy, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 Plus Warenhandels-gesellschaft mbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sadu pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie T-34/04 (¹),
- orzeczenie w sprawie i uwzględnienie żądań wniesionych w pierwszej instancji, ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie zmierza w niniejszym odwołaniu do zapobieżenia temu, aby używanie zawartego w zgłoszonym znaku towarowym słowa „POWER” („TURKISH POWER”) doprowadziło do przejścia praw z wcześniejszego znaku towarowego. Odwołanie od wyroku opiera ona na błędnym zastosowaniu obowiązującego w zakresie wspólnotowych znaków towarowych prawa wspólnotowego oraz na naruszającej zasadę równości traktowania zmianie praktyki orzeczniczej Sądu Pierwszej Instancji w zaskarżonym wyroku:

1. Sąd nie uwzględnił, że przez przejście samodzielnie nadającego charakter odróżniający, zawartego w znaku towarowym słowa „POWER” zostają naruszone prawa z wcześniejszego znaku towarowego. Przyznany w Niemczech zakres ochrony prawnej słowa „POWER” jest nieograniczony i pociąga za sobą wyłączne prawo oznaczania nim omawianych towarów. Dla wcześniejszego znaku towarowego należy zastrzec nieograniczoną możliwość łączenia z wszelkimi pozostałymi do dyspozycji elementami słownymi lub graficznymi, w przypadku gdy jest to konieczne do ich sprzedaży. Zaskarżony wyrok ogranicza jednakże tę swobodę wnoszącej odwołanie.
2. Sąd nie uwzględnił, że w zgłoszonym znaku towarowym nadający charakter odróżniający sposób wykorzystano słowo tworzące wcześniejszy znak towarowy i zastrzeżono je jako znak towarowy. Dominującego charakteru w zgłoszonym znaku towarowym słowa „POWER” nie pomniejsza użycie słowa „TURKISH”, ponieważ na rynku tytoniowym wiąże się ono z jego typowym dla tego rynku częstym użyciem jako oznaczenia tytoniu „turkish blend” i w związku z tym może być postrzegane jako wskazanie wykorzystania pochodzącej z Turcji mieszanki tytoniu, które na potrzeby znaku towarowego zostało nazwane „POWER”. Sąd wychodzi zatem z błędnego założenia, że słowna kombinacja „TURKISH POWER” posiada działanie sugestywne niezależne od słowa „POWER”.
3. Sąd mylnie wyszedł z założenia, że pomiędzy spornymi znakami towarowymi istnieje wystarczająca różnica brzmieniowa, ponieważ rejestracja zgłoszonego znaku towarowego podlega odmowie już z uwagi na samo prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych ze względu na brzmienie. W odniesieniu do podobieństwa na płaszczyźnie wizualnej Sąd pominął, że na znaki towarowe, również pod względem wizualnym, wpływają przeważnie tworzące je elementy słowne, gdyż konsument łatwiej dostrzeże i zapamiętuje słowa niż obrazy. Stwierdzenie, że ponad elementami

słownymi zgłoszonego znaku towarowego dominuje element graficzny, jest zatem bezzasadne.

4. Sąd błędnie wychodzi z założenia, że właściwy krąg odbiorców jest bardziej uważny niż przeciętni odbiorcy: nie zostało dowiedzione, że klienci przy zakupie papierosów działają bardziej uważnie niż w przypadku zakupu środków żywności lub innych dóbr konsumpcyjnych. Nawet jeśli dopuścić, że działają oni bardziej uważnie, nie można wykluczyć, iż klienci, z uwagi na zawarte w znaku towarowym słowo „POWER”, przypomną sobie wcześniejszy znak towarowy i będą bezpośrednio kojarzyć zgłoszony znak towarowy z przedsiębiorstwem wnoszącą odwołanie jako podmarkę oznaczającą turecką mieszankę rodzajów tytoniu „POWER”.

(¹) Dz.U. C 205, str. 21

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-7/04 Shaker di L. Laudato & C. sas przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, w której stroną postępowania była także Limiñana y Botella, SL., wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego w dniu 15 września 2005 r. (faks z dnia 9 września 2005 r.)

(Sprawa C-334/05 P)

(2005/C 296/25)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 15 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, reprezentowanego przez O. Montalta i M. Capostagna, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-7/04 Shaker di L. Laudato & C. Sas przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, w której stroną postępowania była także Limiñana y Botella, SL.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku,
2. obciążenie spółki Shaker kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie jest zdania, że w zaskarżonym wyroku Sąd Pierwszej Instancji niewłaściwie zinterpretował i zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Utrwaloną zasadą jest, że ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków towarowych zgodnie z art. 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 40/94 dokonywana jest na dwóch odrębnych etapach: najpierw dokonywana jest pierwsza analiza porównawcza zarówno oznaczeń, jak i towarów, a następnie dokonywana jest całościowa ocena uzyskanych wyników, mająca na celu stwierdzenie, czy przeciętny konsument danych towarów mógłby uznać, że pochodzą one od tego samego przedsiębiorstwa lub od przedsiębiorstw powiązanych gospodarczo. Jeśli chodzi zwłaszcza o porównanie oznaczeń badanie zmierzające do określenia stopnia podobieństwa powinno uwzględniać zarówno ich wygląd zewnętrzny, jak i aspekt fonetyczny oraz koncepcyjny, by można było sformułować całościową ocenę opartą na ogólnym wrażeniu wywieranym przez te znaki towarowe, ze szczególnym uwzględnieniem ich elementów odróżniających i dominujących.

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd dopuścił się naruszenia ww. zasady, oraz że wykluczył istnienie wszelkiego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, opierając się wyłącznie na wyglądzie zewnętrznym spornego znaku towarowego z pominięciem pozostałych czynników, których nie wolno zignorować i które wpływają na całościową ocenę prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wnoszący odwołanie twierdzi również, że zaskarżony wyrok jest oczywiście wewnętrznie sprzeczny i nielogiczny.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Départemental des Pensions Militaires du Morbihan z dnia 7 września 2005 r. w sprawie Ameur Echouikh przeciwko Secrétaire d'État aux anciens combattants

(Sprawa C-336/05)

(2005/C 296/26)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 15 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal Départemental des Pensions Militaires du Morbihan (trybunał ds. emerytur wojskowych) z dnia 7 września 2005 r. w sprawie Ameur Echouikh przeciwko Secrétaire d'État aux anciens combattants (sekretarz stanu ds. weteranów).

Tribunal Départemental des Pensions Militaires du Morbihan zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy postanowienia art. 64 i 65 Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z

jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 26 lutego 1996 r., mają bezpośredni skutek?

2. W przypadku gdyby, z jakiegokolwiek powodu, ów Układ Eurośródziemnomorski nie znajdował zastosowania niniejszej sprawie, czy należy uznać, że bezpośredni skutek mają przepisy art. 40-42 układu o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Maroka sporządzonego w Rabacie w dniu 27 kwietnia 1976 r., który miał zostać zastąpiony przez ten Układ Eurośródziemnomorski?

3. Czy obywatel Maroka, który służył pod rozkazami i pod sztandarami Państwa Członkowskiego, nawet poza granicami tego ostatniego, mieści się w kategorii „pracowników”, o której mowa w art. 64 i 65 ww. Układu Eurośródziemnomorskiego oraz w art. 40-42 ww. układu o współpracy z 1976 r.?

4. Niezależnie od bezpośredniego skutku ww. przepisów układów z Królestwem Maroka z 1976 r. oraz z 1996 r., czy obywatel Maroka — zakładając, że mieści się w kategorii „pracowników”, o których mowa w ww. przepisach dotyczących wspólnotowego porządku prawnego — może dochodzić bezpośredniego zastosowania ogólnej zasady niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, gwarantowaną przez art. 12 Traktatu WE oraz art. 14 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności?

5. Czy wojskowa renta inwalidzka, której domaga się obywatel Maroka służący pod rozkazami i sztandarami Państwa Członkowskiego z tytułu następstw wypadku lub choroby zaistniałej w czasie służby wojskowej, wchodzi w zakres wynagrodzenia za pracę, o którym stanowi art. 64 ww. Układu Eurośródziemnomorskiego z 1996 r., czy świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego, o których stanowi art. 65 tego układu?

6. Czy art. 64 i 65 Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 26 lutego 1996 r., a przed jego wejściem w życie art. 40-42 układu o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Maroka sporządzonego w Rabacie w dniu 27 kwietnia 1976 r., albo — subsidiarnie — art. 12 (dawniej 6) Traktatu WE i art. 14 europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności sprzeciwiają się temu, by Państwo Członkowskie mogło powołać się na restryktywne przepisy ustawodawstwa wewnętrznego, związane z przynależnością państwową obywatela Maroka w celu:

— odmowy skorzystania przezeń z wojskowej renty inwalidzkiej, która byłaby przyznana, bez tego ograniczenia, jego własnym obywatelom, stale — jak on — zamieszkującym na jego terytorium, znajdującym się w tej samej sytuacji jak on i służącym pod jego sztandarami na tych samych warunkach, co on?

— zastosowania w stosunku do niego warunków odmiennych od tych stosowanych wobec swych własnych obywateli co do przyznania, sposobu wyliczenia i okresu wypłaty rent wojskowych mających na celu odszkodowanie za następstwa wypadku lub choroby, które związane są ze służbą pod jego sztandarami?

7. Czy okoliczności, że zainteresowany nie pracował w dniu złożenia wniosku o rentę wojskową oraz że wypadek lub choroba uzasadniająca ten wniosek miała miejsce podczas okresu czynnej służby w odległym czasie, tj. między dniem 19 sierpnia 1949 r. a dniem 16 sierpnia 1964 r. poza terytorium Państwa Członkowskiego, w tym przypadku w Sajgonie, mogą wpłynąć na treść odpowiedzi udzielonej na zadane wcześniej pytania?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht München z dnia 9 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Stefanowi Kremerowi

(Sprawa C-340/05)

(2005/C 296/27)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 19 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht München z dnia 9 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Stefanowi Kremerowi.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy przypadku osoby, której władze administracyjne w Państwie Członkowskim (państwo pobytu) odebrały prawo jazdy lub nie zezwoliły na jego uzyskanie z uwagi na to, że ponowne uzyskanie prawa jazdy w państwie pobytu podlega wymogowi, zgodnie z którym wnioskodawca zobowiązany jest wykazać swoją zdolność na podstawie medyczno-psychologicznej opinii zgodnie z zasadami uregulowanymi w prawie państwa pobytu, a osoba ta nie przedstawiła tego dowodu i następnie — przed upływem okresu zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego w państwie pobytu — uzyskała prawo jazdy w innym Państwie Członkowskim (państwo wystawienia).

Oberlandesgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy w tego rodzaju przypadku art. 8 ust. 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ dopuszcza ustawowe uregulowanie państwa pobytu, zgodnie z którym z prawa jazdy wydanego w państwie wystawienia można korzystać jedynie na wniosek i po dokonaniu weryfikacji, czy przesłanki zastosowania środków określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy przestały istnieć?

Czy też z ustanowionego w art. 1 ust. 2 dyrektywy obowiązku wzajemnego uznawania praw jazdy, jak również z obowiązku zawężonej wykładni art. 8 ust. 4 dyrektywy wynika, że państwo pobytu zobowiązane jest uznać ważność prawa jazdy bez uprzedniego wszczęcia postępowania kontrolnego, a jedynym przysługującym mu uprawnieniem jest odebranie prawa do korzystania z prawa jazdy w państwie pobytu w przypadku zaistnienia (dalszego istnienia) przyczyn uzasadniających zastosowanie środków określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 237, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-355/05)

(2005/C 296/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Bernharda Schimę i Doyin Lawumni, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Irlandii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 33 dyrektywy 2003/55/EWG⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE, poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do stosowania tej dyrektywy, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o ich przyjęciu.
- 2) obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 lipca 2004 r.

(¹) Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-358/05)

(2005/C 296/29)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 23 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schima i S. Parda Quintillána, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 30 dyrektywy 2003/54/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE, poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do stosowania tej dyrektywy, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o ich przyjęciu.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dostosowanie krajowego porządku prawnego do dyrektywy upłynął w dniu 1 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-361/05)

(2005/C 296/30)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 26 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez I. Martíneza del Perala i

M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Hiszpanii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że
 - poprzez niewykonanie zobowiązań ciężących na nim na podstawie art. 4, 9 i 13 dyrektywy 75/442/EWG⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 91/156/EWG⁽²⁾ oraz art. 14 dyrektywy 99/31/WE⁽³⁾, polegające na niepodjęciu działań koniecznych dla dostosowania wysypisk Níjar oraz Hoyo de Miguel do obowiązków wynikających z powołanych dyrektyw,
 - wobec nieprzekazania przez władze hiszpańskie informacji umożliwiających zakwestionowania zasadności skargi dotyczącej wysypiska Cueva del Mojón, położonego w La Mojonera, co stanowiło naruszenie obowiązków ciężących na Królestwie Hiszpańskim na podstawie art. 4, 9 i 13 dyrektywy 75/442/EWG, zmienionej dyrektywą 91/156/EWG i art. 14 dyrektywy 99/31/WE i nie podejmując działań koniecznych dla dostosowania wysypiska Cueva del Mojón do obowiązków wynikających z powołanych dyrektyw,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy ww. przepisów.

- 2) obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Utrzymująca się sytuacja, w jakiej znajdują się te wysypiska, powoduje znaczne szkody dla środowiska naturalnego przez dłuższy okres czasu i bez żadnych działań ze strony właściwych organów pomimo wezwań ze strony Komisji.

Odpady na nielegalnych wysypiskach uwalniają bowiem do gruntu, powietrza i wody substancje chemiczne zagrażające zdrowiu ludzkiemu zanieczyszczając wody podziemne i powierzchniowe oraz powietrze, jak również florę i faunę. Ponadto bezprawne podpalanie i ogień zapruszający się samoczynnie na skutek łatwopalności odpadów na niekontrolowanych wysypiskach wywołują liczne pożary mające katastroficzne konsekwencje dla środowiska naturalnego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów. Dz.U. L 194 z 25.07.1975, str. 39.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 marca 1991 r., Dz.U. L 78, z 26.03.1991, str. 32.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, Dz.U. L 182, z 16.07.1999, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2005 r. r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-364/05)

(2005/C 296/31)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 27 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michela van Beeka, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Niderlandów.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia dyrektywy 2001/20/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych, przeznaczonych do stosowania przez człowieka oraz

nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia dyrektywy Komisji 2003/94/WE⁽²⁾ z dnia 8 października 2003 r. ustanawiającej zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania w odniesieniu do produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz produktów leczniczych stosowanych u ludzi, znajdujących się w fazie badań

lub w każdym wypadku nie powiadamiając o tym Komisji

Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy tych dyrektyw;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2001/20 Państwa Członkowskie były zobowiązane do przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych dla wdrożenia niniejszej dyrektywy przed dniem 1 maja 2003 r. oraz do powiadomienia o tym Komisji. W odniesieniu do dyrektywy 2003/94 zgodnie z art. 17 tej dyrektywy termin na dokonanie transpozycji upływał dnia 30 kwietnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121, str. 34

⁽²⁾ Dz.U. L 262, str. 22

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-369/05)

(2005/C 296/32)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 7 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez działające w charakterze pełnomocników, Marię Patakia i Nicolę Yerell, służby prawne Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/79/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

— Termin na transpozycję dyrektywy do krajowego systemu prawnego upłynął dnia 1 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 1.12.2000 r., str. 57-60.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-372/05)

(2005/C 296/33)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez dr. Günтера Wilmsa, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wskutek odmowy obliczenia i dokonania płatności środków własnych nieopobranych z tytułu zwolnienia z należności celnych przywozu sprzętu wojskowego w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2002 r., oraz wskutek odmowy zapłaty odsetek za zwłokę związanych z nieudostępnieniem środków własnych Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1552/89 ⁽¹⁾ lub rozporządzenia nr 1150/2000 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Republika Federalna Niemiec przyznała zwolnienie z należności celnych dla przywozu towarów wojskowych od dnia 1 stycznia 1998 r. i wskutek tego nie odprowadzała żadnych środków własnych z należności celnych. Mimo skierowanego do niej wezwania pozwana nie obliczyła nieodprowadzonej wskutek tego zwolnienia kwoty środków własnych i nie udostępniła jej Komisji w terminie. Ponadto pozwana odmówiła przekazania szczegółowych informacji dotyczących faktycznych przywozów i niezbędnych do obliczenia odsetek za zwłokę, jak również zapłaty odsetek za zwłokę.

To zwolnienie z należności celnych stanowi naruszenie art. 26 Traktatu WE oraz art. 20 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, które nie może być usprawiedliwione przez powołanie się na art. 296 WE. Artykuł 296 WE, jako wyjątek od ogólnej zasady pobierania należności celnych, musi być interpretowany ściśle i odpowiednio do tej ścisłej wykładni Państwo Członkowskie, które ma zamiar powołać się na ten przepis, musi wykazać istnienie wszystkich warunków dla jego zastosowania.

W niniejszym przypadku oznacza to, że władze niemieckie są zobowiązane do wykazania, w jakim zakresie pobieranie należności celnych zagraża istotnym interesom bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec. Państwo Członkowskie powinno także wykazać, że w szczególnych warunkach zachodzi konkretne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Jednakże władze niemieckie nie dostarczyły żadnych konkretnych wskazań ani punktów odniesienia, jak i dlatego przy pobieraniu określonych należności celnych zostałaby naruszona zdolność do obrony. Inne Państwa Członkowskie pobierają należności celne od takich przywozów nie zarzucając naruszenia ich bezpieczeństwa narodowego. W odniesieniu do tych Państw Członkowskich uznanie tego zwolnienia byłoby niesłuszne i nieodpowiedzialne, ponieważ musiałyby one ponieść konsekwencje finansowe.

Podnoszone przez władze niemieckie uwzględnienie tajemnicy wojskowej również nie mogłoby uzasadniać takiego naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ przestrzeganie poufności danych sensytywnych przez instytucje wspólnotowe jest jedynie kwestią procesową, która nie może zwolnić pozwanej od jej materialnego zobowiązania do odprowadzenia do Wspólnoty odpowiednich środków własnych.

Fakt, że rozporządzenie Rady nr 150/2003 umożliwia zawieszenie należności przywózowych od określonych towarów pod pewnymi warunkami po jego wejściu w życie w dniu 1 stycznia 2003 r., nie daje żadnej podstawy prawnej dla wcześniejszego naruszenia wspólnotowego prawa celnego: mianowicie przed wejściem w życie tego rozporządzenia nie miało miejsca żadne zawieszenie wspólnotowej taryfy celnej, zatem cła musiały być pobierane do dnia 31 grudnia 2002 r., a odpowiednie środki własne odprowadzane do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

Wykreślenie sprawy C-333/02 ⁽¹⁾

(2005/C 296/34)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2005 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-333/02 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002

Wykreślenie sprawy C-101/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/35)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-101/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano, Sezione Prima Penale): postępowanie karne przeciwko Alfonsowi Galeazzo, Marco Banattiemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 26.04.2003

Wykreślenie sprawy C-338/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/36)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-338/03 postępowanie karne przeciwko Rosariowi Alessandrellowi, Vicenzowi Biccariemu, Danielowi Buaronowi (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Civile e Penale di Perugia [Włochy]).

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 1.11.2003.

Wykreślenie sprawy C-478/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/39)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-478/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wykreślenie sprawy C-510/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/37)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-510/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 24.1.2004

Wykreślenie sprawy C-481/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/40)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-481/04 Engin Torun przeciwko Stadt Augsburg, w obecności Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Landesadvocatur Bayern (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht).

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 22.1.2005

Wykreślenie sprawy C-330/04 ⁽¹⁾

(2005/C 296/38)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-330/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wykreślenie sprawy C-74/05 ⁽¹⁾

(2005/C 296/41)

(Język postępowania: francuski)

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-74/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 września 2005 r. — DaimlerChrysler przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Sprawa T-325/01 ⁽¹⁾

(Konkurencja — Artykuł 81 WE — Porozumienia — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Dystrybucja pojazdów silnikowych — Jednostka gospodarcza — Działania zmierzające do ograniczenia obrotu równoległego pojazdami silnikowymi — Ustalanie cen — Rozporządzenie (WE) nr 1475/95 — Kara pieniężna)

(2005/C 296/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: **DaimlerChrysler AG** (Stuttgart, Niemcy), [przedstawiciel(e): adwokaci R. Bechtold oraz W. Bosch]

Strona pozwana: **Komisja Wspólnot Europejskich**, [przedstawiciel(e): W. Mölls, pełnomocnik, wspierany przez adwokata H.-J. Freunda]

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego — wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2002/758/WE z dnia 10 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/36.264 — Mercedes-Benz) oraz — tytułem żądania ewentualnego — zmniejszenie wymiaru kary pieniężnej nałożonej na mocy tej decyzji

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji 2002/758/WE z dnia 10 października 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 Traktatu WE (sprawa COMP/36.264 — Mercedes-Benz), utrzymując go jednak w mocy w zakresie w jakim stwierdza, iż spółka Daimler Chrysler AG, jak również spółka Daimler-Benz AG oraz Mercedes-Benz, których jest ona następcą prawnym, dopuściły się samodzielnie lub za pośrednictwem swej spółki-córki Mercedes-Benz Belgium S.A. naruszenia art. 81 ust. 1 WE wynikającego z faktu uczestnictwa w porozumieniach zmierzających do ograniczenia rabatów udzielanych w Belgii, zawartych w dniu 20 kwietnia 1995 r., a uchylonych w dniu 10 czerwca 1999 r.,
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 z wyjątkiem pierwszego zdania.
- 3) Stwierdza się nieważność art. 3 decyzji 2002/758 w zakresie w jakim określa wymiar kary pieniężnej nałożonej na skarżącą na kwotę 71,825 milionów euro.

4) Wymiar kary pieniężnej nałożonej w art. 3 decyzji 2002/758 z tytułu naruszenia dotyczącego ustalania cen w Belgii ustala się na kwotę 9,8 milionów euro.

5) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

6) Komisja ponosi swoje własne koszty oraz 60 % kosztów poniesionych przez skarżącą. Skarżąca ponosi 40 % swoich własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 16.3.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2005 r. — Sumitomo Chemical i Sumika Fine Chemicals przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-22/02 i T-23/02) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia w sektorze witamin — Decyzja Komisji stwierdzająca ustanie naruszeń i nienakładająca grzywien — Rozporządzenie (EWG) no 2988/74 — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Zasada pewności prawa — Domniemanie niewinności — Uzasadniony interes w stwierdzeniu istnienia naruszeń)

(2005/C 296/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Co. Ltd (Tokio, Japonia) i Sumika Fine Chemicals Co. Ltd (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: M. Klusmann, avocat i V. Turner, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i A. Whelan, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wnioski o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/2/WE z dnia 21 listopada 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.512 — Witaminy) (Dz.U. 2003, L 6, str. 1) w zakresie dotyczącym skarżących

Sentencja wyroku

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2003/2/WE z dnia 21 listopada 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.512 — Witaminy) w zakresie dotyczącym skarżących.

2) Pozwana zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 4.5.2002

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2005 r. — Common Market Fertilizers przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-134/03 i T-135/03) (¹)

(Umorzenie należności celnych przywozowych — Art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3319/94 — Wystawienie faktury bezpośrednio importerowi — Pojęcie „grupa ekspertów” w rozumieniu art. 907 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Prawo do obrony — „Ewidentne zaniedbanie” w rozumieniu art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Obowiązek uzasadnienia)

(2005/C 296/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Common Market Fertilizers SA (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel(-e): A. Sutton, barrister i adwokat N. Flandin]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel(-e): X. Lewis]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2002) 5217 wersja ostateczna i C (2002) 5218 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2002 r. uznającej, że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione w szczególnym przypadku.

Sentencja wyroku

1) Skargi zostają oddalone.

2) Skarżąca poniesie własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Rasmussen przeciwko Komisji.

Sprawa T-203/03.) (¹)

(Urzędnicy — Nieprawdziwe oświadczenia o kosztach podróży służbowej — Postępowanie dyscyplinarne — Nagana — System językowy — Tajemnica lekarska)

(2005/C 296/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lars Bo Rasmussen (Hellerup, Dania) [Przedstawiciele: G. Bouneou i F. Frabetti, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: początkowo J. Currall i V. Joris, następnie V. Joris i M. Patkova, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 1 lipca 2002 r. nakładającej na skarżącego dyscyplinarną karę nagany z powodu nieprawdziwych oświadczeń o kosztach podróży służbowej, żądanie zwrotu kwot pobranych jako nadpłacone na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego, a także zadośćuczynienia za krzywdę, jaką skarżący w swoim mniemaniu poniósł

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona

2) Skarżący poniesie swoje własne koszty oraz połowę kosztów Komisji

3) Komisja poniesie połowę swoich własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Land Oberösterreich i Austria przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-366/03 i T-235/04) ⁽¹⁾

(Zbliżenie ustawodawstw — Przepisy krajowe stanowiące odstępstwo od środka harmonizującego — Zakaz używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w Oberösterreich — Przesłanki stosowania art. 95 ust. 5 WE)

(2005/C 296/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Land Oberösterreich [Przedstawiciel(-e): adwokat F. Mittendorfer] i Republika Austrii [Przedstawiciel(-e): H. Hauer i H. Dossi, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel(-e): M. Patakia i U. Wölker, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji 2003/653/WE Komisji z dnia 2 września 2003 r. w sprawie przepisów krajowych zabraniających używania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w Oberösterreich na podstawie art. 95 ust. 5 Traktatu WE (Dz.U. L 230, str. 34)

Sentencja wyroku

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Skarżący zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 7.2.2004

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 października 2005 r. — Fischer przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa T-404/03) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Skarga o uchylenie — Niezdolność do pracy — Praca na pół etatu z przyczyn zdrowotnych — Komitet ds. niezdolności do pracy — Skarga o zadośćuczynienie)

(2005/C 296/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Pia Fischer (Konz-Roscheid, Niemcy) [Przedstawiciel: C. Marhuenda, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel: M. Schauss, pełnomocnik]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 10 kwietnia 2003 r. oraz z dnia 6 czerwca 2003 r., uznających, że skarżąca nie jest całkowicie trwale niezdolna do pracy, co uniemożliwia jej wykonywanie obowiązków odpowiadających zatrudnieniu na jej stanowisku i nakazujących jej podjęcie pracy na pół etatu z przyczyn zdrowotnych w sumie przez okres trzynastu tygodni, a także wniosek o zasądzenie symbolicznego 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona w całości.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 października 2005 r. — Bunkier & BKR przeciwko OHIM

Sprawa T-423/04 ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „B.K.R.” — Wcześniejszy krajowy znak towarowy BK RODS — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2005/C 296/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bunker & BKR, SL (Almansa, Hiszpania) [Przedstawiciel: adwokat J. Asitz Suárez]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik]

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Marine Stock Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Zjednoczone Królestwo) [przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey]

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 czerwca 2004 r. (sprawa R 0458/2002-4), wydaną w postępowaniu w sprawie sprzeciwu między Bunker & BKR, SL i Marine Stock Ltd

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 30 czerwca 2004 r. (sprawa R 0458/2002-4) jest nieważna.
- 2) OHIM ponosi własne koszty, jak również koszty skarżącej.
- 3) Interwenient ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 września 2005 r. — Krahl przeciwko Komisji

(Sprawa T-358/03) (¹)

(Urzędnicy — Miejsce zatrudnienia w państwie trzecim — Koszty mieszkania — Skarga — Terminy — Przeszkody bezwzględne — Skarga wniesiona po terminie — Niedopuszczalność)

(2005/C 296/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sigfried Krahl (Zagrzeb, Chorwacja) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji odmawiającej zwrotu całości kosztów mieszkania poniesionych przez skarżącego w związku z jego zatrudnieniem w Zagrzebiu.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron poniesie własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.1.2004 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 września 2005 r. — Ehcon przeciwko Komisji

(Sprawa T-140/04) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Ogłoszenie przetragu — Odrzucenie oferty — Odpowiedzialność pozaumowna — Przedawnienie — Niedopuszczalność — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2005/C 296/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Adviesbureau Ehcon BV (Reeuwijk, Niderlandy) [Przedstawiciel(-e): M. Goedkoop, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel(-e): L. Parpala i E. Manhaeve, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Skarga odszkodowawcza o naprawienie szkody, jaką miała ponieść skarżąca w wyniku odrzucenia jej oferty w ramach ogłoszenia przetragu opublikowanego w dniu 10 sierpnia 1996 r. (Dz.U. C 232, str. 35) w zakresie usług, o których mowa w dyrektywie Rady 80/778/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. odnoszącej się do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 229, str. 11)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako częściowo niedopuszczalna i częściowo oczywiście bezzasadna.
- 2) Skarżąca ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 146 z 29.5.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 września 2005 r. — Aseprofar i Edifa/Komisja

(Sprawa T-247/04) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Akt podlegający zaskarżeniu — Niewszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Komunikat 2002/C 244/03)

(2005/C 296/51)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar) i Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa) (Madryt, Hiszpania) [Przedstawiciel: L. Ortiz Blanco, adwokat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciel: G. Valero Jordana, pełnomocnik]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącej zamknięcia postępowania w sprawie skargi P/2002/4609 oraz decyzji Komisji z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącej zamknięcia postępowania w sprawie skargi P/2003/5119 w zakresie w jakim dotyczy ona art. 29 WE

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos i Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 217 z 28.8.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 września 2005 r. — Lorte i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-287/04) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenia (WE) nr 864/2004 i 865/2004 — System wsparcia w sektorze oliwy z oliwek — Osoby fizyczne i prawne — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2005/C 296/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Lorte SL (Sewilla, Hiszpania), Oleo Unión, Federación empresarial de organizaciones de productores de aceite

de oliva (Sewilla, Hiszpania), Unión de organizaciones de productores de aceite de oliva (Unaproliva) (Jaén, Hiszpania), [przedstawiciel: adwokat R. Illescas Ortiz]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej [przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej (Dz. U. L 161, str. 48) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 827/68 (Dz. U. L 161, str. 97).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżący poniosą własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę.
- 3) Wniosek Komisji o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta pozostaje bez rozpatrzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 września 2005 r. ASAJA i in. przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawy połączone od T-295/04 do T-297/04) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 864/2004 — System pomocy w sektorze produkcji oliwy z oliwek — Osoby fizyczne i prawne — Akt niedotyczący skarżących indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2005/C 296/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA) Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos et Antonio Parras Rosa (Jaén, Hiszpania), [przedstawiciel(-e): adwokat J. Vázquez Medina]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, [przedstawiciel(-e): M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej

Sentencja postanowienia

- 1) Skargi zostają odrzucone jako niedopuszczalne.
- 2) Skarżący pokrywają swe własne koszty, jak i koszty poniesione przez Radę.
- 3) Wniosek Komisji o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta pozostaje bez rozpatrzenia.

(¹) Dz.U. C 251z 9.10.2004

Postanowienie Prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 20 września 2005 r. — Deloitte Business Advisory/Komisja Wspólnot Europejskich

Sprawa T-195/05 R

(Postępowanie w sprawie zastosowania środka tymczasowego — Procedura zaproszenia do składania ofert — Utrata możliwości — Okoliczności niecierpiące zwłoki — Ocena interesów)

(2005/C 296/54)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Deloitte Business NV (Bruksela, Belgia) [przedstawiciel(-e): D. Van Heuven, S. Ronse i S. Logie, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciel(-e): L. Pignataro-Nolin i E. Manhaeve, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego, w pierwszej kolejności w postaci zawieszenia wykonania decyzji Komisji odrzucającej ofertę złożoną między innymi przez skarżącą w ramach procedury zaproszenia do składania ofert o oznaczeniu SANCO/2004/01/04 oraz decyzji o przyznaniu przedmiotowego zamówienia innemu podmiotowi, a w drugiej kolejności w postaci zakazania Komisji z jednej strony powiadomienia tego podmiotu o przyznaniu przedmiotowego zamówienia, a z

drugiej strony podpisania związanej z zamówieniem umowy pod sankcją grzywny.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2005 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM

(Sprawa T-257/05)

(2005/C 296/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): J.-C. Gaedertz, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 2 maja 2005 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R0620/2004-2,
- orzeczenie na rzecz skarżącej przywrócenia do stanu poprzedniego (restitutio in integrum) zgodnie z art. 78 rozporządzenia nr 40/94.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „t” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 39 i 41 — zgłoszenie nr 2 893 865

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Odrzucenie wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego i nieuwzględnienie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: Odmowa przywrócenia do stanu poprzedniego w postępowaniu odwoławczym jest niezgodna z prawem, ponieważ nie jest prawdą, iż system organizacji pracy adwokatów skarżącej w związku z postępowaniem nie spełnia przesłanek art. 78 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2005 r. — Aqua-Terra Bioprodukt przeciwko OHIM

(Sprawa T-330/05)

(2005/C 296/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aqua-Terra Bioprodukt GmbH (Griesheim, Niemcy) [Przedstawiciel: P. A. Müller, adwokat]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: De Ceuster Meststoffen N.V. (Sint-Katelijne-Waver, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu odwoławczym nr R0984/2004-1 w dniu 1 lipca 2005 r.;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w postępowaniu odwoławczym nr R0984/2004-1 w dniu 1 lipca 2005 r. w zakresie dotyczącym „substancji biologicznych, a mianowicie preparatów do ulepszania, oczyszczania i ponownego wykorzystania ścieków lub do wykorzystania w oczyszczalniach ścieków” (ang. „biological substances, namely preparations for conditioning, reconstructing and recultivating sewage or for use in sewage treatment plants”)

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „aqua terra” dla towarów zaliczanych do klas 1 i 3 — zgłoszenie nr 1 480 243

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: De Ceuster Meststoffen N.V.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy „AQUATERRA” dla towarów zaliczanych do klas 1, 5 i 31

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu, który ograniczał się do towarów zaliczanych do klasy 1, i odmowa rejestracji znaku w stosunku do wszystkich towarów zaliczanych do klasy 1

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z powodu niewłaściwej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch znaków występujących w postępowaniu w sprawie sprzeciwu. Nie uwzględniono w wymagany sposób poszczególnych towarów i ich podobieństwa, lecz dokonano jedynie ogólnej oceny.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — Sorensen/ Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-335/05)

(2005/C 296/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Susanne Sorensen (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel(-e): S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji w sprawie powołania skarżącej na stanowisko asystenta, w zakresie w jakim dotyczy ona zaklasyfikowania skarżącej do grupy zaszerogowania B*3, stopień 2;
- uchylenie decyzji anulującej cały dorobek punktowy skarżącej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędnikiem Komisji, została początkowo zaklasyfikowana do grupy zaszerogowania C2. Po tym jak wygrała konkurs otwarty COM/B/1/02 w ramach ścieżki kariery B5/B4 zaskarżoną decyzją z dnia 5 sierpnia 2004 r. została zaklasyfikowana do grupy zaszerogowania B*3, stopień 2. W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie ogłoszenia o konkursie oraz ogłoszenia o wakacie w zakresie, w jakim obydwie przewidywały zaklasyfikowanie do grupy zaszerogowania B5 albo B6. W tym samym kontekście skarżąca powołuje się na naruszenie art. 4, 5, 29 i 31 regulaminu pracowniczego. Skarżąca podnosi również naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji przywołując na poparcie tego zarzutu okoliczność, iż niektórzy laureaci tego samego konkursu przed dniem 1 maja 2004 r. (dzień wejścia w życie zmian do regulaminu) zostali zaklasyfikowani do grup zaszerogowania B5 albo B4, odpowiadającym zgodnie z nowym regulaminem grupom zaszerogowania B*5 albo B*6. Ponadto skarżąca jest zdania, że zasada ekspektatywy określonej ścieżki kariery i zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań zostały również naruszone, ponieważ istniało uzasadnione oczekiwanie zaklasyfikowania do grup zaszerogowania B*5 lub B*6. W tym samym kontekście skarżąca podnosi sprzeczność z prawem art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który również narusza zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. De Soeten przeciwko Radzie**(Sprawa T-336/05)**

(2005/C 296/58)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Henders De Soeten (Haga, Niderlandy) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Rada Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Rady oddalającej wniosek skarżącej o wcześniejszą emeryturę bez obniżenia świadczenia
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest byłym urzędnikiem Komisji, emerytowaną od dnia 1 lipca 2004 r. Złożyła ona wniosek w celu skorzystania z możliwości przewidzianego w art. 9 ust. 2 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym organ powołujący może — w interesie służby oraz na podstawie obiektywnych kryteriów przejrzystej procedury i obiektywnych kryteriów określonych w ogólnych przepisach wykonawczych — odstąpić od obniżenia świadczenia emerytalnego przewidzianego w ust. 1 lit. b) tego przepisu względem urzędników kończących służbę przed ukończeniem 63 roku życia..

Skarga H. De Soeten skierowana jest przeciwko decyzji odmawiającej jej tej możliwości. Skarżąca twierdzi, że jeden z wnioskodawców, który otrzymał taką zgodę był zatrudniony w tej samej służbie co ona. Uważa ona zatem, że w obu przypadkach potrzeby służby były takie same i zarzuca naruszenie cytowanego przepisu, jak również ogólnych przepisów wykonawczych wydanych przez Radę, ponieważ zarówno jej staż, jak i zasługi są bardziej znaczące niż w przypadku drugiego wnioskodawcy.

Ponadto zarzuca Radzie oczywisty błąd w ocenie poprzez uznanie, że ocena kryterium potrzeb służby powoduje konieczność uwzględnienia indywidualnych cech urzędników.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2005 r. –Claudel przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**(Sprawa T-338/05)**

(2005/C 296/59)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Raymond Claudel (Merl, Luksemburg) [Przedstawiciel: E. Boigelot, avocat]

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- uchylenie pkt 17 lit. d) decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 11 listopada 2004 r. (DEC 183/04/DEF), który nie uznaje by od dnia 30 kwietnia 2004 r. skarżący pełnił funkcję szefa działu;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia szacowanego ex aequo et bono na kwotę 5 000 euro, z zastrzeżeniem możliwości podwyższenia tej kwoty w toku postępowania;
- w każdym przypadku obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest urzędnikiem Trybunału Obrachunkowego odpowiedzialnym za stosunki zewnętrzne. Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje decyzję Trybunału Obrachunkowego w zakresie, w jakim nie uznaje ona, że pełni on funkcję szefa działu i odmawia mu prawa do dodatku przewidzianego w art. 44 regulaminu w brzmieniu zmienionym po dniu 1 maja 2004 r.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi naruszenie art. 44 regulaminu oraz art. 7 załącznika XIII regulaminu oraz oczywisty błąd w ocenie dotyczący zaklasyfikowania jego stanowiska. Ponadto skarżący powołuje naruszenie obowiązku uzasadnienia, zasady równego traktowania, zasady starannego działania i zasady dobrej administracji. Skarżący żąda również naprawienia szkody, jaką jego zdaniem poniósł.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2005 r. — MacLean-Fogg przeciwko OHIM

(Sprawa T-339/05)

(2005/C 296/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MacLean-Fogg Company (Mundelein, USA) [przedstawiciele: H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Bertram, K. Lochner, B. Ertle, C. Neuhierl, S. Prückner, C. Schmitt, B. Mehnert, P. Lübbe, S. Brötje, adwokaci]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w sprawie R 1122/2004-1 z dnia 20 czerwca 2005 r.;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny „LOKTH-READ” dla towarów zaliczanych do klasy 6 (śruby, śruby metalowe, nakrętki, nakrętki metalowe) — zgłoszenie nr 3 440 666

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w stosunku do wszystkich towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na to, że zgłoszony znak towarowy należy rozpatrywać jako całość, nie zaś jako połączenie dwóch angielskich słów i w związku z tym posiada on w minimalnym stopniu charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2005 r. — Adler Modemärkte przeciwko OHIM

(Sprawa T-340/05)

(2005/C 296/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Adler Modemärkte GmbH (Haibach, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): adwokat R. Kaase]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem(-ami) postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: BVM S.p.A. (Bologna, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie R 434/2003-4, ponieważ jest ona niezgodna z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Eagle” dla towarów z klas 3, 18 i 25 — zgłoszenie nr 1 595 909

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeczności: BVM S.p.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności: Graficzny i słowny, krajowy i międzynarodowy znak towarowy „Blue Eagle” dla towarów z klas 3, 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 przez to, że w przypadku tych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Wywierane przez te dwa znaki towarowe ogólne wrażenie jest zasadniczo różne, a składnik „eagle” nie jest elementem dominującym w znaku objętym sprzeciwem.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2005 r. — Henkel przeciwko OHIM

(Sprawa T-342/05)

(2005/C 296/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Henkel KGaA (Düsseldorf, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): adwokat C. Osterrieth]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem(-ami) postępowania przed Izłą Odwoławczą był/ była/byli również: Serra Terror Roca S.A. (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 14 lipca 2005 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R 0556/2003-1, dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 284 470 i doręczonej w dniu 19 lipca 2005 r.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: SERRA Y ROCA S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „COR” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 1 284 470

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „Dor” dla towarów z klas 3, 5 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu dla towarów „preparaty do odłuszczenia i polerowania; mydła”, należących do klasy 3

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków ze względu na wizualne i fonetyczne podobieństwo. Ponadto znak towarowy skarżącej posiada ponadprzeciętny charakter odróżniający z powodu jego intensywnego używania.

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja, nawet jeśli zgodna z prawem, jest w każdym wypadku nieważna w zakresie uchylenia przywilejów, ponieważ dotyczy wyłącznie immunitetu
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący jest członkiem Parlamentu Europejskiego. Wszczęte zostało przeciwko niemu postępowanie karne a następnie wystąpiono z wnioskiem o potwierdzenie przez Parlament, że postępowanie przeciwko skarżącemu może być kontynuowane zgodnie z Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z 1965 r. oraz w każdym przypadku uchylenie wszelkich przywilejów lub immunitetu tak, aby postępowanie mogło być kontynuowane. Zaskarżoną decyzją Parlament postanowił uchylić immunitet skarżącego.

Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Podnosi, że decyzja narusza prawo w zakresie, w jakim przyjęto, że art. 8 protokołu z roku 1965 nie przyznaje ochrony przed postępowaniem sądowym. Skarżący argumentuje, że rozumowanie Parlamentu jest niespójne, jako że Parlament uchyla coś, czego istnieniu zaprzecza

Następnie skarżący twierdzi, że Parlament nie uwzględnił sprawiedliwie i w pełni okoliczności i argumentów obydwu stron. W tym kontekście skarżący przywołuje również naruszenie art. 7 ust. 7 regulaminu wewnętrznego Parlamentu w zakresie, w jakim komisja wyraziła opinię w przedmiocie zasadności oskarżenia, mimo iż jest to zabronione.

W końcu skarżący przywołuje brak pełnego i stosownego uzasadnienia zaskarżonej decyzji i podnosi, że nie było ono ani słuszne ani proporcjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2005 r. — V przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa T-345/05)

(2005/C 296/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: V. (Binsted, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: J. Lofthouse, barrister, M. Monan, C. Hayes, solicitors]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2005 r. w sprawie uchylenia immunitetu skarżącego

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2005 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM

(Sprawa T-346/05)

(2005/C 296/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, USA) [Przedstawiciel: adwokat G. Kuipers]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lipca 2005 r. (sprawa R 1188/2004-1), doręczonej P&G pismem z dnia 11 lipca 2005 r., w której uznano, że zgłoszony znak towarowy nie spełnia wymogów określonych w art. 7 ust. 1 b) rozporządzenia nr 40/94,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy w postaci białej kwadratowej tabletki z rysunkiem niebieskiego sześciopłatkowego kwiatu dla towarów zaliczanych do klasy 3 (środki piorące i wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; środki do mycia, czyszczenia i pielęgnacji naczyń; mydła) — zgłoszenie nr 1 683 119

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w stosunku do wszystkich towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2005 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM

(Sprawa T-347/05)

(2005/C 296/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, USA) [*Przedstawiciel:* adwokat G. Kuipers]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lipca 2005 r. (sprawa R 1182/2004-1), doręczonej P&G pismem z dnia 13 lipca 2005 r., w której uznano, że zgłoszony znak towarowy nie spełnia wymogów określonych w art. 7 ust. 1 b) rozporządzenia nr 40/94,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Trójwymiarowy znak towarowy w postaci białej kwadratowej tabletki z rysunkiem zielonego pięciopłatkowego kwiatu dla towarów zaliczanych do klasy 3 (środki piorące i wybielające i inne substancje stosowane w praniu; środki do czyszczenia, polerowania, szorowania i ścierania; środki do mycia, czyszczenia i pielęgnacji naczyń; mydła) — zgłoszenie nr 1 683 473

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w stosunku do wszystkich towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 b) rozporządzenia Rady nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2005 r. — Provincia di Imperia przeciwko Komisji

(Sprawa T-351/05)

(2005/C 296/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Provincia di Imperia (Imperia, Włochy) [*przedstawiciele:* S. Rostagno, avocat, K. Platteau, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i czynności podjętych na jej podstawie;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku złożonego przez skarżącą w odpowiedzi na zaproszenie Komisji do składania wniosków w ramach współfinansowania wspólnotowego w zakresie środków innowacyjnych, zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego⁽¹⁾ w okresie programowania 2000-2006.

W drodze zaskarżonej decyzji Komisja poinformowała skarżącą, iż jej wniosek nie spełnia kryteriów określonych w zaproszeniu do składania wniosków. W uzasadnieniu decyzji wskazała ona, że wniosek skarżącej nie wyjaśnia, w jaki sposób uwzględni on i będzie rozwijał zdobyte już wcześniej w tej dziedzinie w Ligurii doświadczenia oraz podkreśliła, że wniosek zawiera istotne niezgodności dotyczące danych finansowych zawartych w załącznikach 6 i 7.

Skarżąca kwestionuje przedmiotową decyzję przede wszystkim w odniesieniu do dwóch zagadnień:

— podnosi, iż wbrew stwierdzeniom zawartym w zaskarżonej decyzji nie wystąpiły istotne niezgodności w zakresie danych dotyczących finansowania, zawartych w załącznikach do wniosku, gdyż odpowiada on modelowemu wnioskowi o przyznanie dofinansowania, który został opublikowany w przewodniku dla wnioskodawców i jego załącznikach, stanowiących integralną część zaproszenia do składania wniosków. Nie kwestionuje różnic między danymi dotyczącymi finansowania zawartymi w załącznikach 6 i 7, jednakże wskazuje, iż różnica ta wynika ze struktury oraz zróżnicowania informacji wymaganych w obu załącznikach. Podczas gdy załącznik 6 wymaga wskazania jedynie bezpośrednich kosztów kwalifikowanych, załącznik 7b wymaga od wnioskodawcy wskazania bezpośrednich oraz pośrednich kosztów kwalifikowanych. Między załącznikami 6 i 7 do wniosku nie występują żadne niezgodności, co więcej we wszystkich punktach odpowiada on w pełni ustalonym przez Komisję wzorowi.

— ponadto podnosi, iż w wystarczającym zakresie przedstawiła, w jaki sposób wniosek uwzględni i rozwija zdobyte już wcześniej w dziedzinie środków innowacyjnych doświadczenia. Według niej zarzucane niedostatki w opisie związku między wnioskiem i wcześniej zdobytymi doświadczeniami są wynikiem zapoznania się jedynie z częścią wniosku. Wyczerpująca lektura wniosku dowodzi czegoś przeciwnego.

Dodatkowo skarżąca podnosi, iż w zaskarżonej decyzji Komisja narusza zasadę pewności prawa, gdyż nie przestrzega ustanowionych przez siebie zasad wykazywania innowacyjnego charakteru projektu. Dokładniej rzecz ujmując, Komisja dokonując oceny innowacyjnego charakteru projektu skarżącej ograniczyła się do jednego z kryteriów oceny, mianowicie sposobu, w jaki nowy projekt uwzględni i rozwija zdobyte już wcześniej doświadczenia, podczas gdy wniosek jest innowacyjny zgodnie z innym, również określonym przez przewodnik dla wnioskodawców, kryterium, a mianowicie odstępniem od zwykłej działalności zainteresowanych organizacji.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca wskazuje ponadto, iż zaskarżona decyzja narusza art. 53 WE, art. 6 rozporządzenia 1784/1999, art. 22 i 24 rozporządzenia 1260/1999, zasady określone w komunikacie COM (2000) 894 final⁽¹⁾ oraz zasady określone przez Komisję w zaproszeniu do składania wniosków⁽²⁾. W końcu podnosi ona, że Komisja w sposób oczy-

wiście błędny dokonała oceny stanu faktycznego, nadużyła swoich uprawnień oraz naruszyła zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1784/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (Dz. U. L 213 z 12.8.1999, str. 5).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie realizacji środków innowacyjnych zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego w okresie programowania 2000-2006.

⁽³⁾ Ogłoszenie „Linia budżetowa 04.021000.00.11 - Środki innowacyjne zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego: „Innowacyjne podejście do zarządzania zmianą” - zaproszenie do składania wniosków VP/2003/021” (Dz. U. 2004, C 255, str. 11) oraz zasady określone w przewodniku dla wnioskodawców, stanowiące integralną część tego ogłoszenia.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2005 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-352/05)

(2005/C 296/67)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka [Przedstawiciele: Georgios Kanellopoulos i Styliani Charitaki]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności i zmiana decyzji Komisji z dnia 20 lipca 2005 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), notyfikowanej jako dokument nr C(2005) 2756, opublikowanej pod numerem 2005/579/WE⁽¹⁾;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze zaskarżonej decyzji Komisja w trybie procedury rozliczenia rachunków, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 729/70⁽²⁾, wykluczyła z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki Republiki Greckiej w sektorach składowania w magazynach państwowych, warzyw i owoców, tytoniu oraz premii za zwierzęta.

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności niniejszej decyzji i podnosi, iż cała procedura rozliczania rachunków jest bezskuteczna z powodu naruszenia art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999⁽³⁾ w związku z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1663/95⁽⁴⁾, gdyż przedmiotem konsultacji i dwustronnych rozmów między skarżącą i Komisją nie było precyzyjne oszacowanie kwot wydatków podlegających wykluczeniu, poza tym wydatki wykluczone z finansowania zostały dokonane w okresie wcześniejszym niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem przez Komisję. Zdaniem skarżącej okres 24 miesiące rozpoczął się znacznie później niż przyjęła to Komisja.

W odniesieniu do korekty dotyczącej sektora składowania w magazynach państwowych skarżąca wskazuje, iż dokonana przez Komisję korekta jest wynikiem błędnej wykładni i stosowania rozporządzeń nr 1258/1999, 296/96⁽⁵⁾ i 2040/2000⁽⁶⁾, błędnej wykładni wytycznych zawartych w dokumencie Komisji 6/5330/97/23.12.97 i nieprawidłowej oceny stanu faktycznego oraz nieprecyzyjnego i niewystarczającego uzasadnienia, którym towarzyszyło przekroczenie przez Komisję granic swobodnego uznania oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarżąca kwestionuje dokonaną przez Komisję ocenę stanu faktycznego dotyczącą sektora upraw ziemniaków i winorośli oraz powołuje się na niewystarczające, tudzież wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie, jak również naruszenie zasady proporcjonalności. Ponadto w jej opinii dokonana korekta powinna zostać ograniczona do wysokości 2 % oraz nie może w żadnym wypadku obejmować okręgu Dodekanis, dla którego istnieje kataster i w związku z tym nie można w szczególności zgodzić się ze stanowiskiem, że wystąpiły tam trudności dotyczące kontroli na miejscu.

W zakresie sektora owoców i warzyw skarżąca podnosi, iż Komisja powołała się na nieprzestrzeganie terminów płatności, nie uwzględniając okoliczności, iż administracja grecka w tym czasie dokonywała sprawdzenia zgodności przedmiotowej płatności z prawem krajowym i prawem wspólnotowym. Ponadto skarżąca przywołuje tu zarzuty podniesione już powyżej w odniesieniu do składowania w magazynach państwowych.

W odniesieniu do tytoniu skarżąca powołuje się na błędną wykładnię i stosowanie przepisów wspólnotowych, błąd co do okoliczności faktycznych, niewystarczające uzasadnienie decyzji oraz naruszenie wytycznych zawartych w dokumentach nr VI 5330/97 i AGI 17933/2000 w odniesieniu do wymogu prowadzenia kontroli przekrojowych z wykorzystaniem danych funkcjonującego w pełnym zakresie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianego przez rozporządzenie nr 2848/98⁽⁷⁾, prowadzenia kontroli na miejscu, płatności za pomocą czeków i kontroli uzupełniających i innych.

W końcu odnośnie do korekty w sektorze premii za zwierzęta (mięso baranie) skarżąca podważa ocenę okoliczności faktycznych dokonaną przez Komisję i utrzymuje, że dostarczone przez nią uzasadnienie jest błędne. Skarżąca podnosi poza tym, że nałożenie korekty zryczałtowanej w wysokości 10 % nie jest uzasadnione, stanowi błędną interpretację i zastosowanie

wytycznych zawartych w dokumencie AGR/6145/2002 i jest nieproporcjonalne do wagi uchybień.

⁽¹⁾ Dz. U. L 199 z 29.7.2005, str. 84.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWE) nr 729/1970 z dnia 21 kwietnia 1970 r. dotyczące finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz. U. L 94 z 28.4.1970, str. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 103).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz. U. L 158 z 8.7.1995, str. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz. U. L 39 z 17.2.1996, str. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2040/2000 z dnia 26 września 2000 r. w sprawie dyscypliny budżetowej (Dz. U. L 244 z 29.9.2000, str. 27).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) NR 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz. U. L 358 z 31.12.1998, str. 17).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2005 r. — Zelenková/Parlament

(Sprawa T-356/05)

(2005/C 296/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Martina Zelenková (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: adwokaci G. Vandersanden, L. Levi, C. Ronzi]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji organu powołującego (Parlamentu) z dnia 16 listopada 2004 r. o naborze, dokonującej zaszeregowania skarżącej do kategorii A, grupy 5, stopnia 2, ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2004 r. i przywrócenie skarżącej wszelkich praw, które wynikają z prawidłowego zatrudnienia, tj. prawidłowego zaszeregowania od dnia 1 grudnia 2004 r., co oznacza zaszeregowanie do poprzedniej grupy LA8 lub jej odpowiednika zgodnie z art. 1-11 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego (grupa A*7 i odpowiedni stopień zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 1 maja 2004 r.);

- zasądzenie (i) odszkodowania wraz z odsetkami za zwłokę za szkodę wyrządzoną skarżącą w jej karierze oraz (ii) odszkodowania opartego na zastosowaniu przepisu przejściowego zawartego w art. 21 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego obowiązującego w dniu 1 maja 2004 r. do prawidłowo naliczonego wynagrodzeniu lub ewentualnie obniżenia składek na system emerytalny w oparciu o zasadę równego wynagrodzenia. Roszczenia muszą zostać należycie ocenione w dalszej fazie procesu, a tymczasowo są szacowane *ex aequo et bono* na co najmniej 5.000 EUR rocznie;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędnik mianowany po wejściu w życie nowego regulaminu pracowniczego w dniu 1 maja 2004 r., ale z listy rezerwowej przygotowanej w oparciu o konkurs zorganizowany przed tą datą, kwestionuje zaszeregowanie jej przez Parlament zgodnie z nowymi przepisami do grupy A*5. Przytacza ona zarzuty i argumenty identyczne jak w sprawie T-58/05. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.04.05, str. 38

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2005 r. — Nuova Agricast przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-362/05)

(2005/C 296/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Nuova Agricast s.r.l. (Cerignola, Włochy), [przedstawiciel(-e): adwokat Michele Arcangelo Calabrese]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca, dochowując wymogów o charakterze proceduralnym, wnosi do Sądu o stwierdzenie, iż dokonując określonych w skardze czynów niezgodnych z prawem, Komisja dopuściła się ciężkiego i oczywistego naruszenia prawa wspólnotowego oraz

o zobowiązanie pozwanej do naprawienia powstałej w ten sposób szkody poprzez zapłatę następujących kwot:

- a) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania pierwszej raty pomocy;
- b) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania drugiej raty pomocy;
- c) 701.692,77 euro tytułem naprawienia szkody poniesionej wskutek nieprzekazania trzeciej raty pomocy;
- d) odsetek od wyżej wymienionych kwot po rewaloryzacji;
- e) 1.453.387,03 euro lub innej kwoty, której wysokość większa lub mniejsza zostanie ewentualnie ustalona w toku sprawy w porozumieniu z Komisją — tytułem naprawienia szkody polegającej na gorszych wynikach finansowych przedsiębiorstwa uzyskanych w trakcie roku finansowego zamkniętego w dniu 30 czerwca 2002 r. w stosunku do wyników, których realizacja byłaby możliwa, o ile wdrożony zostałby program pomocy;
- f) odsetek od kwoty wyminionej w pkt e), po rewaloryzacji;
- g) kosztów postępowania, w tym poniesionych przez stronę kosztów doradztwa technicznego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, tak jak w sprawach T-139/03 ⁽¹⁾, T-151/03 ⁽²⁾ i T-98/04 ⁽³⁾, zarzuca Komisji, iż dopuściła się w trakcie wstępnego badania pomocy państwa N 715/99, zakończonego wydaniem ostatecznej decyzji o dozwoleniu pomocy bez wnoszenia zastrzeżeń, czynów niezgodnych z prawem. Powołane zezwolenie wprowadziło pomoc państwa na okres siedmiu lat, tj. od 2000 r. do 2006 r., która na podstawie ustawy nr 488/92 została dozwolona w 1997 r. do końca 31 grudnia 1999 r.

W tym względzie należy przypomnieć, iż szczególne postępowanie administracyjne w zakresie uzyskania pomocy przewiduje, iż rząd włoski przeprowadza co pół roku przetarg, w którym uczestniczą zainteresowane przedsiębiorstwa. Środki przeznaczone na sfinansowanie przetargu przypadają przedsiębiorstwom w kolejności zgłoszeń, do momentu wyczerpania środków. W przypadku uczestnictwa w trzecim z kolei przetargu uzyskanie pomocy przez wnioskodawcę uzależnione jest od dostępności środków, których dystrybucja odbywa się wedle pierwszeństwa zgłoszeń.

Rząd włoski w przedstawionym badaniu pomocy państwa N 715/99 zwrócił się do Komisji o dozwolenie na ponowne złożenie w ramach pierwszego przetargu odnoszącego się do nowego system pomocy wniosków przedstawionych w ramach trzeciego i czwartego przetargu. Niemniej jednak Komisja przychyliła się do propozycji jedynie w części, udzielając zezwolenia ograniczonego do czwartego przetargu.

Na poparcie swych żądań skarżąca zarzuca Komisji, że:

- nie wszczęła formalnej procedury dochodzenia w następstwie przekazania przez rząd włoski wniosku o udzielenie zezwolenia na ponowne złożenie wniosków odnoszących się do trzeciego przetargu w ramach poprzedniego programu pomocy, uznając go za niezgodny ze wspólnym rynkiem, tym samym naruszając art. 88 ust. 2 Traktatu oraz zasadę prawa do obrony;
- dopuściła się naruszenia zasady pewności prawa;
- dokonała błędnej oceny.

W opinii skarżącej, poddając ponownemu rozpatrzeniu zgodność ze wspólnym rynkiem propozycji udzielenia zezwolenia na ponowne złożenie wniosków przez przedsiębiorstwa uczestniczące w trzecim przetargu oraz podejmując decyzję bez jakiegokolwiek sprzeciwu co do niezgodności pomocy ze wspólnym rynkiem ze strony zainteresowanych, Komisja winna zmienić swoją decyzję o dozwoleniu programu pomocy na rok 1997, która wymaga tym samym analizy w świetle art. 87 Traktatu.

Ponadto, pozwana ingerując w istniejące stany prawne i uchylając je, w rzeczywistości cofnęła decyzję w przedmiocie zezwolenia na pomoc z 1997 r., nie dochowując jednakże gwarancji proceduralnych przewidzianych rozporządzeniem WE nr 659/99 w przypadkach cofnięcia pomocy.

(¹) Postanowienie Sądu z dnia 8 czerwca 2005 r., niepublikowane.

(²) Postanowienie Sądu z dnia 8 czerwca 2005 r., dotychczas niepublikowane w Zbiorze.

(³) Postanowienie Sądu z dnia 15 czerwca 2005 r., niepublikowane.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2005 r. — COFRA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-363/05)

(2005/C 296/70)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: COFRA s.r.l. (Barletta, Włochy), [przedstawiciel(-e): adwokat Michele Arcangelo Calabrese]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca, dochowując wymogów o charakterze proceduralnym, wnosi do Sądu o stwierdzenie, iż dokonując określonych w skardze czynów niezgodnych z prawem, Komisja dopuściła się ciężkiego i oczywistego naruszenia prawa wspólnotowego oraz o zobowiązanie pozwanej do naprawienia powstałej w ten sposób szkody poprzez zapłatę następujących kwot:

- a) 87.700,00 euro zrewaloryzowanych zgodnie ze wskaźnikami ISTAT za okres od 26 czerwca 2001 r. do dnia wydania wyroku;
- b) 387.700,00 euro zrewaloryzowanych zgodnie ze wskaźnikami ISTAT za okres od 26 czerwca 2002 r. do dnia wydania wyroku;
- c) 387.700,00 euro zrewaloryzowanych zgodnie ze wskaźnikami ISTAT za okres od 26 czerwca 2003 r. do dnia wydania wyroku;
- d) odsetek od wyżej wymienionych kwot po rewaloryzacji;
- e) kosztów postępowania, w tym poniesionych przez stronę kosztów doradztwa technicznego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z podniesionymi w sprawie T-362/05 Nuova Agricast przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. — Austria przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/05)

(2005/C 296/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii [Przedstawiciel(-e): H. Dossi]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) z dnia 15 lipca 2005 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i

obciążenie Komisji kosztami postępowania,

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2005) z dnia 15 lipca 2005 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części odnoszącej się do obliczenia i wysokości korekty finansowej i

obciążenie Komisji kosztami postępowania,

— tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji K(2005) z dnia 15 lipca 2005 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w zakresie, w jakim dotyczy ona wydatków poniesionych przez zatwierdzoną agencję płatniczą Agrarmarkt Austria w sektorze premii za zwierzęta dla regionów Steiermark i Kärnten; względnie stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie dotyczącym regionów Steiermark i Kärnten w części odnoszącej się do obliczenia i wysokości korekty finansowej i

obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja wyłączyła wymienione w załączniku do tej decyzji bliżej sprecyzowane wydatki z finansowania wspólnotowego z powodu ich niezgodności z zasadami wspólnotowymi.

Skarżąca opiera skargę na dwóch zarzutach. Po pierwsze, podnosi ona, iż pozwana wydając decyzję, naruszyła postanowienia Traktatu WE i podlegające stosowaniu przy jego wykonaniu normy prawne. W szczególności w tym zakresie podnosi ona naruszenie art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 729/70⁽¹⁾, jak również art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999⁽²⁾, ponieważ obciążająca Republikę Austrii korekta finansowa byłaby dopuszczalna jedynie w przypadku gdyby Republika Austrii nie wywiązała się ze swych zobowiązań wspólnotowych dotyczących kontroli wydatków EFOGR i wywołałoby to skutki finansowe w ramach EFOGR. Zdaniem Republiki Austrii, te kumulatywne przesłanki nie zostały spełnione w niniejszym przypadku. Ponadto zaskarżona decyzja narusza wynikający z art. 10 WE obowiązek lojalności Komisji względem Państw Członkowskich.

Drugi zarzut opiera się na naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych. Zdaniem skarżącej, w zaskarżonej decyzji w istotnych punktach Komisja nie dopełniła obowiązku uzasadnienia i w leżącej u podstaw wydania decyzji argumentacji oparła się na twierdzeniach wskazujących na niewłaściwe ustalenie stanu faktycznego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2005 r.– Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji

(Sprawa T-369/05)

(2005/C 296/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Skarżąca: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: D. Fernando Díez Morena)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 lipca 2005 r. (2005/555/2685) w części dotyczącej korekt finansowych przeprowadzonych względem Hiszpanii w zakresie modernizacji i restrukturyzacji winnic oraz w zakresie środków usprawniających produkcję i obrót miodem,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i podstawowe argumenty

Niniejsza skarga kierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 15 lipca 2005 r. (2005/555/CE) wyłączającej się z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez różne Państwa Członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji EFOGR. Wyłączenia zawarte w powołanej decyzji obejmują między innymi korekty finansowe, które dotyczą Królestwa Hiszpanii, zastosowane w sektorach owoców i warzyw, mleka, składowania w magazynach państwowych, wina i tytoniu, premii za zwierzęta i sektorze miodu.

Niniejsza skarga dotyczy wyłącznie korekty kwot wypłaconych w ramach odszkodowania za utratę przychodów w sektorze wina (4.790.799,61 euro) i korekty dokonanej w związku z włączeniem do finansowania z EFOGR VAT w sektorze miodu (58.315,34 euro). Skarżące Państwo utrzymuje, że Komisja opiera się na zwięzłej wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽¹⁾. Państwo to sprzeciwia się również systemowi VAT w usprawnianiu produkcji i obrotu miodem.

Władze hiszpańskie uważają, że:

- utrata przychodu nie jest związana z wykarczowaniem, lecz z samą uprawą, oraz
- twierdzenie Komisji, iż VAT nie może być uznawany za interwencje zmierzającą do ustabilizowania rynków, a w związku z tym nie może być finansowany z Sekcji Gwarancji EFOGR, jest pozbawione jakiegokolwiek podstawy prawnej.

(¹) Dz.U. L 179, z 14.7.1999, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2005 r. — AITEC- Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-371/05)

(2005/C 296/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: AITEC — Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (Rzym, Włochy), BUZZI UNICEM S.P.A. (Casale Monferrato, Włochy), ITALCEMENTI GROUP (Bergamo, Włochy) [przedstawiciel(-e): adwokaci Massimo Merla i Claudio Tesauro]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w razie gdyby Komisja nie przedstawiła dowodu, że komisarz Dimas jest uprawniony do sygnowania aktów prawnych ustanawianych w dziedzinie ochrony konkurencji, a w szczególności pomocy publicznej,
- stwierdzenie nieważności decyzji: (i) w części, w jakiej, stwierdzając, że nie podnosi zastrzeżeń w odniesieniu do KPR (art. 2 decyzji) i zatwierdzając zatem wskazany w KPR sposób przyznania przydziałów między sektory, zezwala na zawartą w nim dyskryminację, która prowadzi do uprzywilejowania przedsiębiorstw z niektórych sektorów kosztem innych; (ii) w części, w jakiej stwierdza niezgodność z kryterium nr 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87 zamiaru umożliwienia istniejącym urządzeniom objętym procedurą uaktualnienia pozwolenia uzyskania przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia istniejącego przed uaktualnieniem pozwolenia [art. 1 lit. b) decyzji] również wówczas,

gdy nowi operatorzy nie wyczerpali ilości zarezerwowanej do ich dyspozycji; oraz (iii) w części, w jakiej żąda od Włoch dokonania zmian w KPR polegających na wykreśleniu możliwości zezwolenia w odniesieniu do istniejących urządzeń objętych procedurą uaktualnienia pozwolenia na uzyskiwanie przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia istniejącego przez uaktualnieniem pozwolenia [art. 2 lit. b) decyzji],

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji z dnia 25 maja 2005 r. (¹), w której Komisja Wspólnot Europejskich wypowiedziała się w przedmiocie zgodności krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Włochy (KPR) z kryteriami wymienionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. (²)

W pierwszej kolejności skarżący wnoszą o zbadanie, czy komisarz, który podpisał decyzję, miał kompetencję do ustanowienia zaskarżonego aktu. Zwracają się oni do Sądu w szczególności o dokonanie weryfikacji kompetencji komisarza Dimasa w zakresie aktów prawnych ustanawianych w dziedzinie ochrony konkurencji, a w szczególności pomocy publicznej, oraz o stwierdzenie w razie przekroczenia granic kompetencji nieważności zaskarżonego aktu.

Skarżący podnoszą w drugiej kolejności naruszenie art. 88 ust. 2 i ust. 3 WE z tego względu, że Komisja dokonała oceny KPR, będącego środkiem, który może zawierać elementy pomocy publicznej, bez zachowania przepisów proceduralnych zawartych w powołanym przepisie.

W trzeciej kolejności skarżący twierdzą, że dokonując oceny w ramach KPR ewentualnych elementów pomocy publicznej, Komisja naruszyła art. 87 WE, kryterium nr 5 załącznika III do dyrektywy 2003/87 oraz zasadę niedyskryminacji. Do naruszenia doszło z tego względu, że zatwierdzając ustanowiony w KPR sposób przyznania przydziałów pomiędzy sektory, Komisja zezwoliła na dyskryminację zawartą w tym rozdziale ze szkodą dla producentów cementu.

Skarżący podnoszą w czwartej kolejności, że Komisja w sposób błędny zastosowała kryterium nr 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87/WE, uznając za sprzeczny z tym kryterium „zamiar Włoch w zakresie umożliwienia istniejącym urządzeniom, które muszą uaktualnić pozwolenia, uzyskania przydziałów z rezerwy dla nowych operatorów w odniesieniu do zmodyfikowanego urządzenia, istniejącego przed uaktualnieniem pozwolenia”. W ten sposób Komisja miałaby naruszyć kryterium nr 5 załącznika II do dyrektywy 2003/87/WE oraz zasadę niedyskryminacji, gdyż pomijając specyfikę sektorów, których dotyczy stosowanie dyrektywy, jeszcze raz postawiła producentów cementu w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z innymi producentami w odniesieniu do możliwości zwiększenia produkcji.

Wreszcie skarżący wskazują, że doszło do naruszenia przepisów art. 11, 12, 13 i art. 28 dyrektywy 2003/87/WE z tego względu, że Komisja zatwierdziła KPR, pomimo że nie zawiera on wyraźnych postanowień pozwalających przedsiębiorstwom na zorganizowanie się we właściwy sposób za pomocą przeniesienia przydziałów i wspólnego korzystania z instalacji, przewiduje inne okresy referencyjne niż okres pięcioletni dla przeniesienia pozostałych przydziałów, niesłusznie ogranicza wspólne korzystanie z instalacji i nie przewiduje akceptacji anulowanych przydziałów emisji.

- (¹) Decyzja Komisji z dnia 25 maja 2005 r. dotycząca krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Włochy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2005)1527 wersja ostateczna, Dz.U. UE C 226, z 15.09.2005, str. 2].
- (²) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. U. L 275 z 25.10.2003, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2005 r. — Republika Włochka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-373/05)

(2005/C 296/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochka [Przedstawiciel(-e): Paolo Gentili, Avvocato dello Stato]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005)2756 z dnia 20 lipca 2005 r. w zakresie w jakim przewiduje zastosowanie wobec Republiki Włoskiej zryczałtowanej korekty do programu pomocy dotyczącego tytoniu, wynoszącej 5 % wydatków zadeklarowanych w roku 2001 i 2002 za zbiory w roku 2000. Obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski zaskarżył przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich decyzję Komisji C(2005) 2756 z dnia 20 lipca 2005 r., notyfikowaną tego samego dnia, w zakresie w

jakim przewiduje ona zryczałtowaną korektę finansową w odniesieniu do programu pomocy dotyczącego tytoniu, w wysokości 5 % wydatków zadeklarowanych w roku 2000 i 2001 a dotyczących roku gospodarczego 2000.

Na poparcie swej skargi rząd włoski wskazał:

- 1) brak uzasadnienia decyzji C(2005) 2756 z dnia 20 lipca 2005 r. w świetle art. 253 Traktatu, jak również nadużycie władzy wskutek wypaczenia okoliczności faktycznych, w zakresie w jakim zaskarżona decyzja przewidywała zryczałtowaną korektę pomocy przyznanej na produkcję tytoniu w roku gospodarczym 2000 przy braku odpowiedniego uzasadnienia co do naruszonych przepisów i okoliczności faktycznych, które mogłyby ewentualnie ją uzasadniać,
- 2) naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 77 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 (¹), w zakresie w jakim decyzja w sprawie zryczałtowanej korekty pomocy przyznanej na produkcję tytoniu w roku gospodarczym 2000 nie zawiera niezbędnych elementów wskazanych w powyższym przepisie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. UE L 160 z 26.6.1999, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2005 r. — Azienda Agricola Le Canne przeciwko Komisji

(Sprawa T-375/05)

(2005/C 296/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Azienda Agricola „Le Canne” S.r.l. (Porto Viro, Włochy) [przedstawiciel(-e): adwokaci Giuseppe Carraio i Francesca Mazzonetto]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2005)2939 z dnia 26 lipca 2005 r., w zakresie w jakim zmniejsza pomoc wspólnotową w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 4028/86, przyznaną spółce Azienda Agricola Le Canne s.r.l w decyzji nr C(90)1923/99 z dnia 30 października 1990 r.;

- zasądzenie od Komisji odszkodowania za wyrządzoną szkodę, w wysokości nie mniejszej niż suma niewypłaconych do dnia dzisiejszego subwencji wraz z odsetkami mającymi zastosowanie zgodnie z zasadami bankowymi, naliczonymi od całej niewypłaconej kwoty, która pierwotnie należała się na podstawie decyzji nr C(90)1923/99 z dnia 30 października 1990 r., za okres od wydania unieważnionej decyzji z 27 października 1995 r. aż do wypłaty całej należnej pomocy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2005)2939 z dnia 26 lipca 2005 r., na podstawie której została zmniejszona pomoc w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 4028/86, przyznana w ramach projektu zatytułowanego „Modernizacja jednostki produkcyjnej z sektora akwakultury w Rosolina (Veneto)”. Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. Pierwszy z nich dotyczy, jeszcze przed zarzutem przedawnienia, stwierdzenia nieprawidłowości w działaniach administracyjnych podjętych przez Komisję w celu zmniejszenia już zatwierdzonej subwencji przeznaczonej na współfinansowanie. W tym względzie skarżąca opiera się na naruszeniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.
2. Drugi zarzut opera się na naruszeniu przez Komisję obowiązku wykonania wyroku z dnia 5 marca 2002 r.⁽²⁾ dotyczącego stwierdzenia nieważności decyzji, ponieważ w nowej decyzji mającej na celu zastąpienie unieważnionej decyzji z dnia 11 lipca 2000 r. Komisja mogła wprawdzie ponownie zbadać całą sprawę, która była ciągle otwarta i
3. W trzecim zarzucie skarżąca podnosi, że powołany art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 4028/86 nie uwzględnia wśród okoliczności, w jakich może zostać zmniejszona pomoc i które zostały wyczerpująco wyliczone w tym przepisie, nieprawidłowości zarzuconej skarżącej w nałożonej na decyzji, tj. okoliczności, że w trakcie wykonywania prac objętych pomocą przedsiębiorstwo zlecające nabyło udziały w kapitale spółki korzystającej z pomocy.
4. W czwartym zarzucie, który dotyczy naruszenia zasady równego traktowania, proporcjonalności i racjonalności, a także zasady swobodnego przepływu kapitału, skarżąca wskazuje dodatkowo na arbitralne kryterium przyjęte przez Komisję w celu obliczenia spornej obniżki, ponieważ w dyskryminujący sposób zastosowała taką samą obniżkę do wszystkich uwzględnionych okresów, bez uwzględnienia faktu, że udział procentowy przedsiębiorstwa zlecającego w kapitale zakładowym przedsiębiorstwa korzystającego z pomocy był różny i wzrastał z upływem czasu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995 r., str. 1.

⁽²⁾ Sprawa T-241/00 w sprawie Azienda agricola Le Canne przeciwko Komisji, Rec. 2002, str. II-1251

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ**Komunikat**

(2005/C 296/76)

W dniu 9 listopada 2005 r. Waltraud Hakenberg została mianowana sekretarzem Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej na sześcioletnią kadencję, zgodnie z art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 2 listopada 2004 r. ustanawiającej Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (2004/752/WE, Euratom) oraz art. 20 i art. 7 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

III

(Powiadomienia)

(2005/C 296/77)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Dz.U. C 257 z 15.10.2005.

Dz.U. C 243 z 1.10.2005.

Dz.U. C 229 z 17.9.2005.

Dz.U. C 217 z 3.9.2005.

Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur/lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
